

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЕРЕДА 6 жовтня 2004 року

№ 186 (3436)

АКТУАЛЬНО

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

«Студентська хвиля» знову на гребені протесту

Уже кілька днів студенти УАЗТ — майбутні фахівці з міжнародного права, економіки, фінансів та європейської інтеграції — проводять практичні заняття із захисту свого конституційного права біля стін адміністрації Президента та Кабінету Міністрів. До протестної «форми навчання» їх підштовхнув Указ Президента від 28 вересня цього року «Про реорганізацію Української академії зовнішньої торгівлі». Згідно з ним цей унікальний вищий навчальний заклад має бути приєднаний до Національного торговельно-економічного університету. «ГУ» вже розповідав, чим спричинений такий «симбіоз», зокрема, бажанням кількох високих посадовців завододіти приміщеннями академії (див. «ГУ» за 27 липня 2004 р.).

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Говорити правду або не говорити нічого

У передвиборний період більше значення для України мали б підтримуючі заяви і сигнали з боку США, інших країн світу. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час зустрічі з президентом американської асоціації НАТО, головою ради демократичних спільнот, послом Робертом Хантером **(на знімку)**. «Найціннішою є політика заохочення, а не застороги, політика втягування України в європейські справи», — зазначив Володимир Литвин, додавши, що потрібна спільна робота, спрямована на позитивні очікування.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Як повідомив журналістам прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук, глава українського парламенту поінформував гостя про поточну діяльність парламенту та суспільно-політичну ситуацію в країні напередодні президентських виборів. «Про перебіг подій треба говорити правду або не говорити нічого», — наголосив під час розмови Володимир Литвин.

Роберт Хантер високо оцінив зусилля Верховної Ради щодо конструктивної законотворчої діяльності в напруженні передвиборний період і, в свою чергу, поінформував Володимира Литвина про перебіг президентської гонки в США. Він підкреслив важливість проведення прозорих і чесних виборів для подальшого демократичного розвитку України.

Володимир Литвин висловив також сподівання, що співпраця з асоціацією набуде нової якості і розвиватиметься активніше. Він наголосив на незмінності євроатлантичних устремлінь.

ПАРЄ заявила про недоліки

Доповідач Парламентської асамблеї Ради Європи Ханне Северинсен, звітуючи після поїздки спеціальної групи до України, заявила про стурбованість перебігом української виборчої кампанії, **повідомляє Бі-бі-сі.**

У Страсбурзі пролунало застереження: президентські вибори можуть виявитися такими, що не відповідатимуть стандартам Ради Європи, яких Україна зобов'язалася дотримуватися. Пані Северинсен, зокрема, зазначила однобокість роботи провідних телеканалів в Україні, котрі стали засобами агітації за одного кандидата на президентську посаду — Віктора Януковича. Ханне Северинсен також назвала дуже негативним явищем те, що громадським організаціям не дозволили формувати групи спостерігачів на виборах і назвала це відходом від демократії.

ПІВТОРА МІЛЬЙОНА СПІВВІТЧИЗНИКІВ, АБО КОЖНА ДЕСЯТА СІМ'Я СТОЯТЬ У ЧЕРЗІ ЗА ЖИТЛОМ

Ранкове засідання 5 жовтня

Така невесела статистика пролунала в сесійній залі під час обговорення питання про житлове кредитування громадян України. Парламентаріям на розгляд було запропоновано два законопроекти: депутатський — з доповіддю виступив народний депутат Олег Петров, та урядовий — доповідав голова Державного комітету з будівництва та архітектури Валерій Череп.

Виступаючи в обговоренні, народні депутати лише загострили цю найпекучішу проблему українського суспільства. Парламентарій Володимир Новак (КПУ) нагадав, що за останні три роки було збудовано понад 400 тисяч квартир. А нове житло одержали лише 26 тисяч соціально незахищених сімей. Це всього один відсоток від тих, хто його потребує.

За словами Валерія Черепа, у країні взято на облік 350 тисяч сімей, які мають отримати житло безплатно або за незначну плату. Водночас на мертвій точці застигло 7,5 мільйона квадратних метрів недобудов, які стоять уже по сім—вісім років. Законопроект, запропонований урядом, наголосив Валерій Череп, дає змогу під час формування державного і місцевих бюджетів залучати цільові кошти для добудови цих незакінчених об'єктів, а також удвічі збільшити будівництво соціального житла. Це житло, яке надається державою та органами місцевого самоврядування громадянам, які потребують соціального захисту безоплатно або за доступну для них плату. Зокрема, за рахунок держбюджету законопроект пропонує щорічно здавати 25 тисяч квадратних метрів соціального житла.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОДРОБИЦІ

Держбюджет — окремо, вибори — окремо

Відкриваючи засідання уряду, Прем'єр-міністр України Віктор Янукович наголосив на тому, що держбюджет на наступний рік Верховна Рада має затвердити до президентських виборів, а не після них.

Тому, хто має сумнів щодо цього, заявив він, в уряді не місце. А для того, щоб це стало фактом, на його думку, треба посилити співпрацю з Верховною Радою.

Кабінет Міністрів розглянув майже 60 нормативно-правових актів, серед яких законопроекти, які стосуються визначення чисельності військовослужбовців Збройних Сил України і Служби безпеки на 2005 рік.

РІК ПОЛЬЩІ В УКРАЇНІ

Вироблятимуть біопаливо

Залучити польські інвестиції в економіку Вінниччини, а також налагодити тісні контакти у соціальній сфері між Вінницькою областю та Свентокшиським воєводством Польщі — головна мета культурно-економічного форуму, що починається сьогодні. Йтиметься про перспективи співпраці. Поляки привезли до Вінниці велику культурно-мистецьку програму.

Нинішній форум, за словами начальника управління зовнішніх економічних зв'язків Вінницької облдержадміністрації Анатолія Демчука, істотно відрізняється конкретністю пропозицій. Найбільш перспективним напрямом стане налагодження спільного виробництва біопалива для автомобілів, розробка кар'єрів гранітів тощо. Угоди про співпрацю вже уклали понад десять територіальних українських і польських громад, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

У НОМЕР

Керченський став донецьким

Ще 25,49 відсотка пакета акцій ВАТ «Керченський металургійний комбінат» продано за 1,94 мільйона гривень на торгах у Кримській філії Української фондової біржі. Власником усіх акцій комбінату стала група фірм Міжрегіонального промислового союзу (Донецьк).

Нові господарі металургійного велета продовжать його модернізацію, розпочату навесні 2002 року, коли донеччани виділили кілька цехів у ВАТ «Керченський стрілочний завод». Реконструкція занепалого виробництва підтвердила серйозність інвестиційних намірів донеччан та їх можливості у подоланні підприємством затяжної кризи, **повідомляє наш власний кореспондент з Криму Віктор ХОМЕНКО**.

Колія пролягла через море

Пором «Герої Шипки» судноплавної компанії «Укрферрі» уперше доставив вантажі з Іллічівська до турецького порту Деріндже. Це стало можливим завдяки спорудженому залізничному поромному терміналу з береговим стикувальним мостом у Деріндже.

Регулярне поромне сполучення через Чорне море відкрито між двома портами в травні 2001 року. Але відсутність стикувального мосту стримувала транспортний конвеєр, прирікаючи його на низьку рентабельність.

Потужність першої черги термінала розрахована на обробку 90 вагонів. Річний вантажообіг транспортної лінії через море відразу зросте зі 172 тисяч до 500 тисяч тонн. А вантажів вистачить, адже «морською залізницею» вже користуються замовники не тільки України, а й Росії, Казахстану, Білорусі, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК**.

Кубок учительки

На Тернопільщині відбулися змагання юних туристів. Ініціатором їх проведення колись була вчителька географії школи №7 Тернополя Мотрона Дьомочко. Після смерті Мотрони Федотівни кубку присвоїли її ім'я. Організатори зазначають, що майстерність юних туристів щороку зростає. Навіть злива не завадила цьогорічним 300 учасникам подолати дистанцію. А після змагань влаштували екологічні толоки: старшокласники прибирали навколишній ліс і галявини, **повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА**.

Коротко про важливе

Учора

■ У Центральному державному архіві-музеї літератури і мистецтва відкрито (і триватиме до 20 жовтня) виставку документів про трагедію виселення українців і поляків з прикордонних районів у 40-х роках.

Сьогодні

■ В Академії наук України відбудеться «круглий стіл» «Комплексний розвиток сільської місцевості: від декларацій до дій».

Завтра

■ У Ялті почнеться дводенне засідання Міждержавної ради з промислової безпеки країн СНД.

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 28 вересня 2004 року № 712

Роз'яснення Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей у період проведення виборів Президента України 31 жовтня 2004 року

Центральна виборча комісія як постійно діючий колегіальний державний орган, який відповідно до своїх повноважень забезпечує дотримання передбачених Конституцією України та Законом України «Про вибори Президента України» принципів і засад виборчих процедур, передбачених цим законом, звертається до всіх суб'єктів виборчого процесу з роз'ясненням вимог частини шостої статті 64 Закону України «Про вибори Президента України» щодо заборони надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей у період проведення виборів Президента України 31 жовтня 2004 року.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що у разі встановлення судом фактів надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей, що супроводжуються закликами, пропозиціями голосувати чи не голосувати за певного кандидата на пост Президента України або згадуванням його імені, вважається підкупом виборців або членів виборчих комісій кандидатом на пост Президента України, його довіреною особою, посадовою особою партії, яка висунула кандидата на пост Президента України, а також на прохання кандидата або за дорученням кандидата або партії, яка його висунула, — іншою особою, і тягне за собою оголошення попередження кандидату на пост Президента України. Рішення Центральної виборчої комісії про оголошення попередження кандидату на пост Президента України чи партії оприлюднюється в державних засобах масової інформації.

Крім цього, Кримінальним кодексом України передбачена кримінальна відповідальність за перешкоджання насильством, обманом, погрозами, підкупом або іншим чином вільному здійсненню громадянином права обирати і бути обраним Президентом України, порушення таємниці голосування під час проведення виборів та за неправомірне використання виборчих бюлетенів, підлог виборчих документів або неправильний підрахунок голосів чи неправильне оголошення результатів виборів.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори Президента України, підлягають кримінальній, адміністративній та іншій відповідальності в порядку, передбаченому законодавством України.

Секретар Центральної виборчої комісії В. ЗАВАЛЕВСЬКА.

У вересні інфляція становила 1,3 відсотка, з початку року — 5,6

Півтора мільйона співвітчизників, або кожна десята сім'я стоять у черзі за житлом

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 5 жовтня

(Початок на 1-й стор.).

Обидва законопроекти визначають правові, організаційні та соціальні умови кредитування. Називають джерела фінансування, до яких входять комерційні банки, кредитні спілки, центральні спеціалізовані установи, кошти забудовників, благодійні внески тощо. Конкретизують терміни надання кредиту, його повернення та встановлюють від 3 до 5 відсотків плати за кредит залежно від віку та соціального стану позичальника.

Однак це не завадило багатьом народним депутатам розкритикувати законопроекти за відсутність і в першому, і в другому реально обрахованої фінансової програми для їхнього виконання. А заступник голови Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Сергій Терьохін, який виступав із співдоповіддю, назвав перспективи з подолання житлової кризи, які відкривають подані документи, «з області мрій».

Отож ні депутатський, ні урядовий законопроекти за основу не прийняли. 226 голосами депутатський законопроект відправлено на повторне перше читання. Фракції парламентської більшості участі у голосуванні не брали.

Перед початком роботи сесії проявилася нова тактика парламентської дискусії. Для того, щоб одержати можливість виступити з трибуни, фракції згідно з Регламентом просять півгодинну перерву. Головуючий надає слово одному з представників такої фракції для мотивації прохання про перерву. Народний депутат виходить на трибуну і оголошує заяву.

Цією тактикою на ранковому засіданні скористалися спочатку фракції НДП та Партії регіонів, затим «Наша Україна» і БЮТ, а третіми були СДПУ(о) і «Демократичні ініціативи». Йшлося про інцидент у друкарні «Новий друк» та з сином Валерія Пустовойтенка. Відповідаючи на звинувачення у побитті Пустовойтенка-молодшого, народний депутат Павло Качур запевнив, що «є відео і за всіма подіями можна простежити». Він сказав, що розуміє колегу Валерія Пустовойтенка як батька, але син переступив закон і має відповідати.

Головуючий Володимир Литвин оголосив про вихід з групи «Демократичні ініціативи» народного депутата Олега Салміна, зауваживши, що цій групі належить визначитися зі своїм статусом, оскільки в ній залишилося всього 13 парламентаріїв.

Народні депутати щиро привітали з днем народження свого колегу Сергія Сінченка, побажали йому доброго здоров'я, натхнення та енергії на депутатському посту.

Анатолій КАРАСЬ.

Участь у встановленні миру в Іраку залежатиме від ситуації в цій країні

— заявив Міністр оборони України генерал армії Олександр Кузьмук учора в Києві під час зустрічі з Генеральним секретарем Міністерства оборони Республіки Ірак паном Бруском Нурі Шавейзею

Олександр Кузьмук зазначив, що Україна одна з перших прийшла на допомогу іракському народові. І хоча, на жаль, ми зазнали втрат, виконуватимемо наші завдання доти, доки потребуватиме ситуація. На зустрічі обговорили перспективи перебування українського миротворчого контингенту в Республіці Ірак.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Міністр підкреслив, що «ми плануємо поступово передавати свої повноваження і завдання підрозділам нової іракської армії». Керівник військового відомства запевнив, що Україна готова розпочати активне військово-технічне співробітництво.

За словами Генерального секретаря МО Іраку пана Бруски Нурі Шавейза, очолювана ним делегація в Україні має три мети: політичну, військову та наукову. Він високо оцінив професійні якості українських миротворців і зазначив, що Ірак хотів би використати наші досягнення та досвід у підготовці військових кадрів, а також технічне обладнання.

Потім офіційна делегація Республіки Ірак обговорила стан та перспективи розвитку двостороннього співробітництва в оборонній галузі з представниками військового відомства на чолі із заступником міністра оборони України Ігорем Тимофєєвим **(на знімку)**.

Ольга ВАУЛІНА.

Вибори–2004

Виготовлення бюлетенів для голосування на виборах Президента коштуватиме державі 10 млн. 700 тис. грн. Про це повідомив заступник голови Центральної виборчої комісії України Ярослав ДАВИДОВИЧ.

***

Організація «Громадська ініціатива «Знаю» заявила, що під час збирання підписів на підтримку кандидатів у Президенти було незаконно використано підписи майже 2,5 млн. українців. Щоб встановити, чи використано голос виборця без його відома, створено «гарячу лінію» по телефону: 8-800-50-22-500.

***

Українська діаспора, що проживає у Східному Сибіру Російської Федерації, просить створити додаткові виборчі дільниці в регіоні на виборах Президента України.

***

Майже 500 громадян України, що мешкають в італійському місті Тренто, просять відкрити в місті виборчу дільницю на виборах Президента України і готові самостійно профінансувати витрати на її створення.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Представники Християнсько-ліберальної партії вчора пікетували будинок Верховної Ради з вимогою прийняти законопроект «Про ліквідацію в Україні пільг та привілеїв для державних діячів усіх гілок влади».

***

На засіданні Центральної виборчої комісії відбулося жеребкування проведення Національною телекомпанією України передвиборних дебатів між кандидатами на пост Президента України. Відповідно до результатів жеребкування теледебати почнуться 11 жовтня і відбудуться між такими кандидатами: Душин — Грабар; Кінах — Корчинський; Козак — Яковенко; Бойко — Ржавський; Омельченко — Базилюк; Рогожинський — Кривобоков; Бродський — Мороз; Симоненко — Нечипорук; Комісаренко — Вітренко; Черновецький — Чорновіл.

За повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.

Правила гри не зміняться до завершення процесу

Тимчасова спеціальна комісія Верховної Ради України з питань моніторингу реалізації законодавства про вибори Президента України вирішила, що вносити зміни до виборчого закону доцільно вже після президентських виборів. «Оскільки президентські перегони фактично виходять на фінішну пряму, Верховна Рада не повинна, нехай і мимоволі, дестабілізувати виборчий процес», — наголосив глава парламенту Володимир Литвин.

За його словами, і профільний комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, і Центральна виборча комісія дійшли такого висновку: зараз не варто розпочинати процес перегляду закону про вибори Президента України, щоб не змінювати правила «гри» та не дезорганізувати виборчий процес. При цьому члени Тимчасової спеціальної комісії висловилися за те, що після завершення виборчої кампанії варто проаналізувати і напрацювати пропозиції з удосконалення виборчого закону з урахуванням практичного досвіду. Комісія планує звернутися до ПАРЄ та ОБСЄ з роз'ясненням свого рішення про недоцільність розгляду законопроектів про внесення змін до Закону «Про вибори Президента України» напередодні виборів.

На засіданні комісії розглянули виконання вимог згаданого закону щодо дотримання принципу рівних умов проведення передвиборної агітації кандидатами на пост Президента з використанням ЗМІ усіх форм власності. З інформацією виступили представник Держкомітету та Нацради з питань телебачення і радіомовлення, голова Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Микола Томенко та заступник керівника робочої групи комісії з цього питання Роман Зварич. Голова Верховної Ради Володимир Литвин зазначив, що важливо не те, скільки хвилин згадується той чи інший кандидат, а загальна тенденція інформаційного потоку, за якою стоять проблеми моралі, міжнаціональних відносин і національної безпеки загалом.

Відповідаючи на запитання «ГУ», Голова Верховної Ради України Володимир Литвин наголосив, що в день президентських виборів очолювана ним комісія з моніторингу за виборчим законодавством жодним чином не перебиратиме на себе функції Центрвиборчкому та не робитиме паралельного підрахунку голосів, як це було на минулих президентських виборах. «Комісія здійснює моніторинг і контроль у межах парламентських повноважень», — зазначив В. Литвин.

Юліана ШЕВЧУК.

«Жорстокий характер» як запорука другого туру

Вибори Президента «достатньо суттєво» позначаються на діяльності парламенту. Але українські депутати продовжують успішно працювати. Про це заявив Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк під час зустрічі зі змішаною парламентською делегацією Національної асамблеї Французької Республіки і Парламенту Королівства Бельгія. Мета візиту — ознайомлення з умовами проведення президентських перегонів перед візитом місії ОБСЄ.

Як повідомила журналістам керівник прес-служби ВР Вікторія Шведова, на думку Першого заступника Голови парламенту, політична, економічна, соціальна і електоральна ситуація в країні така, що «обов'язково буде другий тур виборів». «Боротьба політичних сил за здобуття найвищої посади в державі носить інколи жорстокий характер», — зауважив також А. Мартинюк. Він запевнив гостей, що Україна зацікавлена у проведенні «чесних, чистих, демократичних виборів» і вітає прибуття якомога більшої кількості спостерігачів. У свою чергу, керівник парламентської групи французько-української дружби Національної асамблеї Французької Республіки Тьєррі Маріані високо оцінив запрошення значної групи іноземних спостерігачів та зазначив, що президентські вибори будуть дуже важливими для формування «внутрішнього і зовнішнього іміджу» України і матимуть «величезне значення для Європи».

Яна СТАДІЛЬНА.

Вибори відбудуться за будь-якої погоди

Це вкотре підтвердив під час учорашньої «прямої лінії» в редакції газети «Молодь України» голова Центральної виборчої комісії Сергій Ківалов. До того ж, зазначив він, ніхто не зможе вплинути на позицію ЦВК, яка спиратиметься лише на закон. На рішенні ЦВК останню крапку може поставити тільки Верховний Суд України.

Сергій Ківалов зізнався, що нині його непокоїть психічний стан здоров'я деяких кандидатів на найвищу державну посаду і нерівний доступ усіх до ЗМІ. Однак вплинути на позицію приватних каналів, додав він, ЦВК не може. Крім того, чинний посадовець, скажімо, глава уряду, завжди перебуває у вигідній ситуації. І така проблема, наголосив Сергій Ківалов, має місце у всіх країнах. Проте вдосконалювати виборче законодавство потрібно вже після президентських перегонів.

А нині, за словами С. Ківалова, ЦВК уточнює кількість виборців. Уже надруковано 38 мільйонів бюлетенів із десятьма ступенями захисту (з яких за кордон планується відправити понад 300 тисяч), виготовлено 20 тисяч урн для голосування. За останніми даними, зареєстрований 551 міжнародний спостерігач, однак ОБСЄ планує збільшити їхню кількість до 650.

Наталія ЯРЕМЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Центральної виборчої комісії Сергій Ківалов і головний редактор «Молоді України» Володимир Боденчук

АКТУАЛЬНО

«Студентська хвиля» знову на гребені протесту

(Початок на 1-й стор.).

Черговий — після Сум та Кіровограда — напад «об'єднавчої сверблячки» обурив не лише студентів та трудовий колектив УАЗТ: коаліція молоді «Наша Україна», яка розгорнула масштабну акцію «Студентська хвиля» під час пам'ятного сумського опору «схрещенню коня і лані», підтримала нинішніх пікетувальників. «Вуличні аудиторії» академії відвідують представники інших вищих навчальних закладів і прості перехожі. Зацікавлені гаслами люди щиро дивуються: як можна експериментувати з підготовкою вкрай необхідних нині для України фахівців нового для неї профілю?

Організатори акції в коментарі «ГУ» пояснили, що їм, як і сумським ровесникам, не забракне рішучості у захисті своїх прав. Вони вимагають скасування указу, оскільки «хочуть навчатися саме в тому закладі, до якого вступали і з яким укладали контракти». Студентів також обурює запропонована зміна дислокації альма-матер — з центру на Лісовий масив, де розташований НТЕУ. До речі, тут навчання відбувається в дві зміни. Отже, схоже, що історія з «облюбованими квадратними метрами», про яку йшлося в попередній статті, таки засвітилася президентським указом.

Позицію УАЗТ підтримує парламентський Комітет з питань науки і освіти. За колективним зверненням Уповноважений ВР з прав людини Ніна Карпачова відкрила провадження. Поки що ніяк не реагує іменитий випускник академії — прем'єр Віктор Янукович. Перший віце-прем'єр-міністр Микола Азаров, Міністр економіки та з питань європейської інтеграції Микола Деркач, заступник міністра науки і освіти Віталій Журавський та Міністр юстиції Олександр Лавринович погоджуються з іншою схемою реорганізації УАЗТ: якщо вже йдеться про «болонський процес», то зробити її структурним підрозділом Українського державного університету економіки і фінансів. При цьому не постраждають ні інтереси студентів, ні професорсько-викладацького колективу. І площі не «приватизують» кмітливі орендарі. Навпаки, університет має нові, просторі приміщення для однозмінного навчання.

А поки що студенти скандують: «Хай живе УАЗТ»!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Постанова Центральної виборчої комісії № 760
від 4 жовтня 2004 року

Про затвердження результатів жеребкування щодо графіка проведення Національною телекомпанією України передвиборних теледебатів між кандидатами на пост Президента України

Відповідно до частини другої статті 62 Закону України «Про вибори Президента України» та керуючись статтями 12, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Затвердити результати жеребкування щодо графіка проведення Національною телекомпанією України передвиборних теледебатів між кандидатами на пост Президента України, які зареєстровані Центральною виборчою комісією, за рахунок і в межах коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку і проведення виборів Президента України 31 жовтня 2004 року (додаються).

2. Опублікувати у триденний строк в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр» результати жеребкування щодо графіка проведення Національною телекомпанією України передвиборних теледебатів між кандидатами на пост Президента України, які зареєстровані Центральною виборчою комісією, за рахунок і в межах коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку і проведення виборів Президента України 31 жовтня 2004 року.

3. Копію цієї постанови видати кандидатам на пост Президента України або їх довіреним особам у єдиному загальнодержавному виборчому окрузі, надіслати Національній телекомпанії України, Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення, Державному комітету телебачення і радіомовлення України.

Голова Центральної виборчої комісії С. КІВАЛОВ.

Додаток
до постанови Центральної виборчої комісії
від "04" жовтня № 760

РЕЗУЛЬТАТИ
жеребкування щодо графіка проведення Національною телекомпанією України передвиборних теледебатів між кандидатами на пост Президента України на першому каналі Українського телебачення (УТ - 1)

№ з.п.	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата на пост Президента України	Дата проведення теледебатів, визначена жеребкуванням	Час проведення теледебатів, визначений жеребкуванням
1.	ДУШИН Ігор Леонідович	11.10.2004	19.40 - 20.40
2.	ГРАБАР Микола Федорович	11.10.2004	19.40 - 20.40
3.	КІНАХ Анатолій Кирилович	12.10.2004	19.40 - 20.40
4.	КОРЧИНСЬКИЙ Дмитро Олександрович	12.10.2004	19.40 - 20.40
5.	КОЗАК Роман Миколайович	13.10.2004	19.40 - 20.40
6.	ЯКОВЕНКО Олександр Миколайович	13.10.2004	19.40 - 20.40
7.	БОЙКО Богдан Федорович	14.10.2004	19.40 - 20.40
8.	РЖАВСЬКИЙ Олександр Миколайович	14.10.2004	19.40 - 20.40
9.	ОМЕЛЬЧЕНКО Олександр Олександрович	15.10.2004	19.40 - 20.40
10.	БАЗИЛЮК Олександр Філімонович	15.10.2004	19.40 - 20.40
11.	РОГОЖИНСЬКИЙ Микола Володимирович	18.10.2004	19.40 - 20.40
12.	КРИВОБОКОВ Владислав Анатолійович	18.10.2004	19.40 - 20.40
13.	БРОДСЬКИЙ Михайло Юрійович	19.10.2004	19.40 - 20.40
14.	МОРОЗ Олександр Олександрович	19.10.2004	19.40 - 20.40
15.	СИМОНЕНКО Петро Миколайович	20.10.2004	19.40 - 20.40
16.	НЕЧИПОРУК Володимир Павлович	20.10.2004	19.40 - 20.40
17.	КОМІСАРЕНКО Сергій Васильович	21.10.2004	19.40 - 20.40
18.	ВІТРЕНКО Наталія Михайлівна	21.10.2004	19.40 - 20.40
19.	ЧЕРНОВЕЦЬКИЙ Леонід Михайлович	22.10.2004	19.40 - 20.40
20.	ЧОРНОВІЛ Андрій В'ячеславович	22.10.2004	19.40 - 20.40

Секретар Центральної виборчої комісії В. ЗАВАЛЕВСЬКА.

СПОРТ

Доживемо до суботи...

Футбол. Учора на заміській базі київського «Динамо» в Кончі-Заспі тренер збірної України Олег Блохін зустрічався з журналістами. Йшлося, зрозуміло, про наступний суботній матч нашої команди проти чинних чемпіонів Європи — греків у відбірному турнірі чемпіонату світу-2006. На цій зустрічі наставник збірної України оприлюднив список гравців, котрі сумлінно готуються до цієї відповідальної події.

Отже, **воротарі** — Шовковський Олександр, Рева Віталій; **оборонці** — Несмачний Андрій, Федоров Сергій (усі — «Динамо», Київ), Старостяк Михайло («Шинник», Росія), Радченко Олександр, Русол Андрій, Матюхін Сергій (усі — «Дніпро», Дніпропетровськ), Чечер В'ячеслав («Іллічівець», Маріуполь); **півоборонці** — Тимощук Анатолій («Шахтар», Донецьк), Гусєв Олег, Бідненко Руслан, Гусін Андрій (усі — «Динамо», Київ), Закарлюка Сергій («Іллічівець», Маріуполь), Ротань Руслан, Назаренко Сергій, Шелаєв Олег (усі — «Дніпро», Дніпропетровськ); **нападники** — Шевченко Андрій («Мілан» (Італія), Воронін Андрій («Байєр», Німеччина), Воробей Андрій, Бєлік Олексій (обидва — «Шахтар», Донецьк).

А позавчора відбулися два завершальні поєдинки 9-го туру чемпіонату України.

«Дніпро» — «Таврія». 3:1. 5 000 глядачів. Голи: Матюхін, 6, Венглинський, 59, Шелаєв, 90 — Гігіадзе, 9. Дублери — 5:0.

«Металург» Д — «Чорноморець». 1:0. 3 000. Ткаченко, 70. Дублери — 1:0.

В. Б.

Приземлилися в експозиції

Державний музей авіації відзначив першу річницю

...Лунає «Заправлены в планшеты космические карты, и штурман уточняет в последний раз маршрут». Треба бачити оченята хлопчака, який, сидячи на батькових колінах, учепився в штурвал справжнісінького стратегічного бомбардувальника! Ось два друзяки-підлітки фотографують один одного на тлі найбільшого в світі гелікоптера Мі-26. Сивочолий ветеран захоплюється характеристиками розвідника-бомбардувальника МіГ-25РБ, здатного втричі перевищувати швидкість звуку.

Кримська делегація прибула до столиці... зі своїми літаками! Експозиція цих моделей-копій літальних апаратів у виконанні членів Сімферопольського клубу моделістів представлена у фюзеляжі лайнера Іл-62. На території музею знайшлося місце і для виставки-продажу авіаційних моделей, і для літератури — такого ажіотажу серед покупців я вже давненько не бачив.

Тож окрема подяка американським винахідникам братам Райт, які в грудні 1903 року подарували людству перший політ людини на літаку, що тривав лише 12 секунд, але став офіційним «народженням» авіації. До речі, копія того дерев'яного апарата також представлена в музеї і аж ніяк не залишається поза увагою відвідувачів.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Спершу вони звільнили арештантів

Татарбунарському повстанню — 80 років

ПАМ'ЯТЬ

Татарбунари й навколишні села знову згадали героїчну минувшину. В школах району пройшли уроки мужності. Відбулася презентація книги Михайла Плотного «Татарбунари й татарбунарці». А центральною ювілейною подією став багатолюдний мітинг біля пам'ятника повстанцям 1924 року, в якому взяли участь і нащадки звитяжців, котрі сміливо кинули виклик окупантам...

Це сталося рано-вранці 16 вересня, коли всі адміністративні установи містечка Татарбунари перейшли до рук повстанців. Найперше, що останні зробили, — звільнили всіх заарештованих окупаційним режимом.

Полум'я визвольного руху охопило й навколишні села. Загалом у збройному повстанні взяли участь понад шість тисяч селян, ремісників та дрібних службовців. Обурені утисками поневолювачів, які переслідували й карали людей навіть за розмову українською чи російською мовами на вулиці, повстанці хотіли одного — бачити свій край вільним. Про що й заявляли на своїх мітингах. Це неабияк налякало не тільки місцеву окупаційну владу, а й румунський уряд. До Південної Бессарабії спішно перекинули регулярні війська. Зав'язалися кровопролитні бої. Погано озброєні повстанці зазнали великих втрат. Хоч як героїчно вони чинили опір королівським військам, та 22 вересня повстання придушили. Лише тиждень тривав збройний виступ проти чужоземців у 1924 році, але Татарбунарське повстання стало одним з найбільших і найсміливіших повстань за весь 22-річний період румунської окупації краю.

Героїв повстання пам'ятають і шанують їхні нащадки не тільки у межиріччі Дунаю й Дністра — в усій незалежній Україні. Недарма з'їхалося в ці дні до Татарбунар чимало гостей звідусіль.

Георгій ВОРОТНЮК.

Татарбунари Одеської області.

Австрійці збудують деревообробний комбінат

Днями підписано протокол про наміри між облдержадміністрацією та фірмою «Хольціндустрі Швайгхофер» про будівництво деревообробного підприємства вартістю 70 млн. євро. Завод заплановано розмістити в Глибоцькому районі. Місце вже визначено. Австрійці інвестують кошти, влада має надавати організаційну, юридичну та технічну підтримку. Окрім зростання обсягу інвестицій, від реалізації проекту очікують збільшення надходжень до бюджету на 60 відсотків.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Зарплата у півтора раза вища

Святкує Морський гідрофізичний інститут НАН України

Перші наукові досягнення МГІ пов'язані з ім'ям його засновника, директора і відомого у світі ученого-морезнавця Василя Шулейкіна. Фундаментальні дослідження в галузі гідрооптики, гідроакустики, електромагнітних явищ в океані, молекулярної фізики моря і біології морського середовища стали основою нового напряму в геофізиці — фізики моря.

— Звичайно, наш інститут фінансується державою, але приблизно 20 відсотків його бюджету становлять закордонні гранти, що їх виділяють таланови́тим севастопольським науковцям для роботи з програмами, котрі мають світове значення, — розповідає професор, член-кореспондент НАНУ Віталій Іванов, який очолює Морський гідрофізичний інститут і віддав йому 25 років життя. — Повинен зазначити, — продовжує він, — що Україна високо цінує своїх учених, сьогодні в нас вельми пристойна зарплата. У середньому вона в півтора—два рази вище, ніж у наших колег з Росії. Українські науковці мають і гідну пенсію від держави.

На честь 75-річчя рідного інституту і за великий внесок у розвиток вітчизняної науки Віталія Олександровича Іванова указом Президента України нагороджено орденом «За заслуги» III ступеня.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

На знімку: Віталій Іванов **(праворуч)** і завідувач відділу динаміки океанічних процесів професор Геннадій Коротаєв.

Фото автора.

КРИМІНАЛ

Чий мільйон у багажнику?

Працівники управління Служби безпеки України в Харківській області та відділу податкової міліції Дзержинського району затримали керівників однієї з харківських комерційних фірм.

Як повідомили в прес-центрі управління СБУ, бізнесмени займалися фінансовими махінаціями з бруктом чорних металів. За словами правоохоронців, спочатку взяли одного комерційного «боса», коли він в'їжджав до Харкова. У його автомобілі знайшли мільйон гривень готівкою.

Микола КОСИЙ.

Терор по телефону

До чергової частини Орджонікідзевського РВВС Запоріжжя зателефонував невідомий і повідомив, що в універмазі «Україна» закладено вибуховий пристрій. По тривозі підняли відповідні служби, прибули «швидка допомога» і вогнеборці. Людей евакуювали. Але з'ясувалося, що повідомлення було помилкове.

Такий самий випадок стався й у Бердянську. Тільки тут «бомбу заклали» у будинку міської ради. На щастя, її теж не виявили.

Але, на думку начальника головного управління МНС України в Запорізькій області Олександра Яковця, такі дзвінки не є безневинними. Наприклад, нещодавно в Мелітополі четверо солдатів викрали і продали 65 бойових гранат. Хто поручиться, що хоча б одну з них не буде застосовано? Завдають також величезної матеріальної шкоди. Лише в Запоріжжі останнім часом телефонні хулігани «замінували» аеропорт, залізничний вокзал, школи. За перше півріччя 735 разів було піднято за тривогою повіжників, піротехніків, медиків, працівників МНС.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

Запорізька область.

Хто сказав: «Дідам не дам!»

В одній із військових частин, розташованих у Сумській області, відбулося відкрите судове засідання, де йшлося про чотирьох безвусих «дідів» — солдатів другого року служби, які під загрозою фізичної розправи вимагали від новобранців грошей. Поперхав хлопці платили «оброк» справно. Однак серед молодого поповнення знайшлися сміливці, які відмовилися «ділитися» з нахабами своїми грошима. І тоді четвірка «дідів» влаштувала в казармі молодим «варфоломіївську ніч». Керівництво військової частини повідомило про це до військової прокуратури. Потерпілих, з'ясувалося, 18 осіб. У всіх судмедекспертиза виявила безліч тілесних ушкоджень.

«Діди» спочатку не визнавали вини. Однак недовго. Один із них цілком визнав свою вину, вибачився перед новобранцями й повернув узяті за два місяці поборів 400 гривень. Довели причетність до злочину усіх «дідів». Двох з кримінального квартету засуджено до двох років позбавлення волі, третій один рік замолюватиме гріхи в дисциплінарному батальйоні. Четвертий вимагач, який у лікарні, дістане своє після видужання.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

КУЛЬТУРА

Хочу ще!

Коли починається щось цікаве в музичному житті Києва, одразу — або дощ, або вибори. Отак і з фестивалем «Київ Музік Фест». Зате — багато цікавої музики: за тиждень 50 концертів, 60 нових творів. Хоч розірвися. Але цього ніхто не вимагав.

Фест відкрився. І саме того вечора навпроти філармонії давали концерт на підтримку Найкандидатішого Кандидата, де було багато хлопців з прапорцями і пивом. Найкраще пересидіти цю вакханалію у філармонії, там — концерт для скрипки з оркестром №4 М. Скорика. Твір звучав у Києві вперше, я передчувала, що сподобається. Ось на сцену вийшла солістка, прекрасна скрипалька Мирослава Которович **(на знімку)**, схожа на трофейну німецьку статуетку, з тих, що були у моєї бабці. Світле волосся, біле личко, чорне плаття і скрипка. О, це не була музика для заспокоєння, у ній чувся смуток, біль, навіть трагізм. Але як пристрасно грала Мирослава Которович! Як у такому ангельському створінні вміщується стільки емоцій?

Після цього звучав концерт для віолончелі з оркестром В. Лютославського, музика дуже напружена, аж хвороблива, там так стогнала віолончель! Подруга шепнула у вухо: «Немов вагітна жінка, яка ніяк не може розродитися».

Друге, що дратувало — вуличний концерт. Знаєте, в сучасній музиці не лише ноти щось означають, а й паузи і навіть тиша наповнена певним сенсом. Але тут сенс відпочивав: коли інструменти замовкали, у зал з вулиці вривався голос попсового співака. Він молодець, але навіщо паузу псувати?

Наступного дня — дощ. Але все гарне відбувається за поганої погоди, думала я, ідучи на концерт духовної хорової музики у Трапезній Києво-Печерської лаври. Опісля зрозуміла: навіть якби почався ураган, усе одно варто було піти. Там звучали «Світлі піснеспіви» В. Польової, «Боже, нащо Ти мене покинув» Г. Гаврилець і «Псалом №2» Б. Стронька. Зазвичай на концертах я записую у товстий зошит враження. Тут не писала — й так було добре. Обожнюю духовну музику. Коли її слухаю, розумію: Життя прекрасне! І не лише я так думаю. Ось до церкви увійшли кілька арабів-мусульман і теж слухали, заворожені.

Розповім ще про один концерт. Там виконували камерні твори, майже всі прем'єрні. Отут я відчула непереборне бажання щось записати до свого зошита. Коротенько. Наприклад, «емоційно-драматична нудота» — так я охрестила сонату для фортепіано Гоце Коларовські (македонський композитор). Це написано 1984 року, але в Києві звучало вперше. Піаністка, здавалося, не попадала на потрібні клавіші, але хто це перевірить? У тім і перевага прем'єрних творів — ви можете сфальшувати, збитися в ритмі, й ніхто не почує, подумає, що так має бути. Далі звучав фрагмент, що нагадав «Танець маленьких лебедят», ритмом, та й мелодією. Записую: «екстремальні лебеді». Затим була «Інерція помилок»

Фото агентства «Прес-КІТ».

словацького композитора Євгена Іршаї. Я записала: «гамоподібна каша». Каша настирливо рухалася вгору-вниз. Потім щось загриміло, я підняла голову й побачила, що піаністка з усієї дурі б'є по клавішах. Та то ще квіточки. От як почався твір Сергія Зажитька «Ще», я пожаліла того, хто ремонтуватиме цей рояль. Твір із двох акордів і однієї ноти, але виконують його з великим епатажем і дуже гучно. Річ примітивна, але публіка чомусь пожвавлюється. Мабуть, тому, що це дуже театрально: піаніст у ролі гвалтівника рояля.

До речі, це п'ята чи шоста версія «Ще». Можна довго думати, що це «Ще» означає! Але фест був чудовий. Хочу ще — без лапок!

Анастасія БАЛДІНА.

Храм-пам'ятник у Берестечку

На головному куполі Свято-Троїцького собору Берестечка минулої суботи встановлено позолочений хрест.

У центрі Берестечка — два Свято-Троїцькі храми. Римо-католицький збудовано поляками на честь їхньої перемоги у Берестецькій битві. А поруч — православний собор із такою ж назвою, але на честь козаків. Він мав перевершити костел. Будівництво почали в 1910 році. Але завадила Перша світова війна, потім польська окупація, потім атеїсти зробили в соборі склад. 1991 року місцеву парафію очолив отець Дмитро. Він і тодішній міський голова Берестечка Лариса Сікорська ініціювали добудову храму. Роботи починалися тричі, на третій раз — успішно. Освоєно майже 10 млн. грн., виділених громадою Києва. Минулої суботи в Берестечку освячено і піднято на головний купол 450-кілограмовий хрест. На святі були столичний міський голова О. Омельченко і президент корпорації «Укрреставрація» М. Орленко. Отець Дмитро освятив хреста, а встановили його на 48-метровій висоті монтажники «Укрреставрації». Якщо добудову Свято-Троїцького собору в Берестечку завершать (для цього треба ще освоїти 8,5 млн. грн.), то він розмірами перевершить навіть Володимирський у Києві і стане одним з найбільших у православному світі — вміщуватиме 4180 осіб.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Сергій КАСЬЯНОВ: «Треба не дискутувати, коли нас запросять до Європи, а досягати мети»

ХТО Є ХТО

Із досьє «ГУ»

КАСЬЯНОВ Сергій Павлович, народний депутат України по 37-му виборчому округу (Дніпропетровська область). Народився 1966 року в Кіровограді, за освітою — інженер-будівельник, кандидат технічних наук. Працював головою районного комітету у справах сім'ї та молоді та фонду соціальної адаптації молоді у Дніпропетровську, тричі обирався депутатом Жовтневої районної ради Дніпропетровська. До обрання народним депутатом — президент ТПК «Ольвія» (1997—2002). Уповноважений представник фракції Народної аграрної партії України, голова підкомітету з координації співробітництва з ЄС, СОТ і ОЧЕС Комітету ВР із питань євроінтеграції, голова спільної парламентсько-урядової комісії з інтеграції України до СОТ, член спеціальної контрольної комісії ВРУ з питань приватизації, постійної делегації ВРУ в МПА СНД.

— Пане Сергію, поясність, чому два роки ви залишалися у парламенті позафракційним, а тепер зупинили свій вибір на фракції НАПУ?

— Якби в аграрної партії не змінився лідер, я б у ній не опинився. Нині партія має реформуватися і стати справжнім захисником інтересів людей села. Новий лідер Народної аграрної партії Володимир Литвин поставив за завдання побудову центристської партії європейського типу, це й привабило мене. Я також дуже поважаю Володимира Михайловича як людину, тому і вирішив увійти до лав аграрників.

— Як, на ваш погляд, вплине на подальшу роботу парламенту та співпрацю з урядом призупинення членства у більшості фракції НАПУ та депутатів із інших фракцій?

— Фракція НАПУ, як бачимо в сесійній залі, активно працює у парламенті, бере участь у голосуванні, підтримує й урядові законопроекти. Ми лобіюємо передусім інтереси селян. І у жодному разі не хочемо дестабілізації роботи парламенту.

— Які ваші політичні вимоги?

— Передусім — виконання домовленостей у рамках парламентсько-урядової коаліції. Однією з цих домовленостей є і Держбюджет-2005. За бюджетною резолюцією 10% видатків із казни мають піти на потреби села, а 1% ВВП — на вирішення соціальних потреб селян. Однак у запропонованому урядом проекті бюджету ці цифри значно змінилися. На сьогодні у аграріїв з'являється багато питань щодо співпраці між політичними партіями, представниками виконавчої влади. Проти представників НАПУ чиниться спротив і тиск. Це, приміром, блокування роботи нафтопереробного комплексу «Галичина» у Дрогобичі чи намагання передати у приватні руки 100 га заповідного лісу в Ялті. Фракція НАПУ як член парламентсько-урядової коаліції виконує всі взяті на себе зобов'язання, однак ми хочемо, щоб і з боку наших партнерів був діалог. На жаль, сьогодні такого діалогу нема.

— Чи можуть аграрники перейти в опозицію?

— Народна аграрна партія була і є центристською політичною силою, і ми робитимемо все, щоб налагодити співпрацю з урядом та іншими політичними силами. Проте якщо і надалі застосовуватимуть деструктивні методи, то фракція і партія визначатиметься щодо свого подальшого політичного курсу.

— Як парламентарій, ви працюєте на різних ділянках — і євроінтеграція, і співробітництво з СНД. Який вектор напрямку зовнішньої політики вважаєте пріоритетним для України? Як ставитеся до нинішнього коригування інтеграційного курсу нашої держави у бік Росії, ЄЕП?

— Україна та її громадяни визначилися: ми хочемо жити, як у Європі, та досягти європейських стандартів рівня життя. Євроінтеграція залишається стратегічною метою нашої держави. Однак це не перекреслює співпраці з нашими східними сусідами, передусім Російською Федерацією та країнами СНД. Міжрегіональне економічне співробітництво на взаємовигідній основі позитивно впливатиме на економічне зростання кожної держави. Тому сьогодні треба не дискутувати, коли нас запросять до Європи, а ставити перед собою мету — досягти демократичних стандартів у суспільному житті, економічних відносинах, законах.

— Що нового принесла в роботу парламенту нова хвиля політиків — молодих бізнесменів, до якої належите й ви?

— Я дуже поважаю цих людей, бо вони вміють створювати щось своїми руками, знають не лише як розподіляти, а й створювати. Але, потрапивши до парламенту, їм треба зробити вибір: чи продовжувати особистий бізнес чи працювати на розбудову держави. На мій погляд, водночас займатися бізнесом і політикою неможливо. Та, думаю, багато хто з бізнесменів не піде у політику далі, якщо бачитимуть відповідальну владу, якщо влада виконуватиме домовленості. Повинна відбутися структуризація суспільства, зрости роль політичних партій у державному будівництві. Саме в такому сенсі я підтримую політичну реформу. Однак методи, якими проводили політреформу, і деякі норми, які хотіли в неї закласти (приміром, імперативний мандат), викликали певне протистояння з боку депутатів-мажоритарників.

— І останнє — про особисте: розкажіть про свою родину, як проводите вільний час.

— Моя дружина за фахом бухгалтер і вміє не лише рахувати гроші, а й заробляти їх. Політикою вона майже не цікавиться. Але те, що є людина, яка завжди мене зрозуміє і підтримає, — дуже велика допомога у житті. У нас троє дітей — дві доньки тринадцяти і трьох років, синові скоро виповниться п'ять. Любимо подорожувати всією родиною. У вільний час із задоволенням граю у теніс, найулюбленіший вид спорту — волейбол. Та найголовніше — бути добрим батьком для своїх дітей.

Юліана ШЕВЧУК.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про реструктуризацію заборгованості з виплат, передбачених статтею 57 Закону України «Про освіту» педагогічним, науково-педагогічним та іншим категоріям працівників навчальних закладів

Цей Закон встановлює та регулює правовідносини, що склалися у зв'язку з нефінансуванням з бюджету виплат, передбачених статтею 57 Закону України «Про освіту».

Стаття 1.

Цим Законом визнаються кредиторською заборгованістю Державного бюджету України виплати, встановлені статтею 57 Закону України «Про освіту» в частині (далі по тексту — виплати):

абзаци восьмий та десятий частини першої — у повному обсязі, що не були нараховані або не були виплачені;

абзац перший частини четвертої — у повному обсязі оплати, якщо вона здійснювалася самими працівниками, а не за рахунок відповідного бюджету.

Кредиторська заборгованість визнається за весь період, коли фінансування виплат зупинялося законом про державний бюджет на відповідний рік.

Кредиторська заборгованість Державного бюджету України визнається також у випадках, якщо виплати проводилися відповідним місцевим бюджетом у період, коли законом про державний бюджет вони зупинялися або проводилися відповідним місцевим бюджетом за рішенням суду.

Стаття 2.

Кредиторська заборгованість Державного бюджету України, встановлена статтею 1 цього Закону, є обов'язковою до погашення і погашається протягом п'яти років рівними частинами шляхом включення цих видатків відповідними законами України про Державний бюджет України починаючи з 2005 року у вигляді окремих цільових субвенцій з Державного бюджету України відповідним місцевим бюджетам або безпосередньо з Державного бюджету України для категорій працівників, що фінансуються з Державного бюджету України.

Стаття 3.

Погашення кредиторської заборгованості проводиться виключно у грошовій формі за рахунок коштів Державного бюджету України.

Кошти для погашення кредиторської заборгованості визначаються у Державному бюджеті України окремою статтею.

Стаття 4.

Облік і звітність кредиторської заборгованості здійснюються окремо по кожному розпоряднику бюджетних коштів, а також наростаючим підсумком по періодах звітності та по року в цілому у межах кожного бюджету, який здійснював відповідні виплати.

Стаття 5.

Кредиторська заборгованість погашається працівникам помісячно разом з виплатою поточної заробітної плати.

Працівникам, які вийшли на пенсію, кредиторська заборгованість погашається за фактичний час роботи, і її сума враховується при обчисленні пенсії.

Поточні платежі виплачуються працівникам, які підпадають під дію цього Закону, з урахуванням вимог статті 57 Закону України «Про освіту». Утворення заборгованості із зазначених виплат не допускається.

Стаття 6. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

забезпечити проведення місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом інвентаризації заборгованості з виплат педагогічним, науково-педагогічним та іншим категоріям працівників навчальних закладів, передбачених статтею 57 Закону України «Про освіту», по Державному бюджету України та місцевих бюджетах, а також сум виплат, здійснених за рішеннями судів;

на підставі даних інвентаризації та аналізу наявних фінансових ресурсів у місячний термін розробити графік та порядок погашення зазначеної заборгованості по Державному бюджету України та місцевих бюджетах;

протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
9 вересня 2004 року.
№ 1994-IV.

Відповідатимуть не за Цивільним кодексом

ГРОШІ ЛІК ЛЮБЛЯТЬ

Редакція отримала матеріали, де йдеться про те, що у військах Цивільної оборони Міністерства з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи (МНС) допущено нецільове використання бюджетних коштів та негосподарське ставлення до військового майна. Очевидно, за це доведеться відповідати не за Цивільним кодексом.

Недоречності сталися під час закупівель військового майна, продовольства, проведення ремонтних робіт.

Здебільшого вони пояснюються недбалістю окремих керівників МНС, на яких покладено обов'язки із здійснення контролю за діяльністю командного складу військ Цивільної оборони.

Скажімо, у столичній військовій частині (командир полковник Л. Дудка) з лютого 2001-го по січень 2003 року начебто передано сотні зимових курток в інші частини. Насправді обмундирування туди не надходило, державі завдано збитків на 603 тис. грн. У жовтні 2001 року МНС в особі колишнього державного секретаря уклало договір з товариством на постачання 200 пар напівчеревиків. І тут сталися збитки у розмірі 16 тис. грн.

Є й такі факти несумлінного ставлення до своїх обов'язків. Наприклад, у військовій частині Ніжина тривалий час існує дебіторська заборгованість на 4.231.852 грн. Вона виникла внаслідок того, що у період з лютого 2001-го по травень 2003 року МНС перераховувало кошти фірмі як плату для придбання та переобладнання чотирьох пожежно-рятувальних вертольотів Мі-14 ПЖ. Для передачі і переобладнання передбачалися вертольоти Мі-14. Однак вони, як з'ясувалося, рахувалися часткою статутного фонду спільного україно-англійського підприємства. Крім того, одна з машин, переобладнаних для пожежних, є власністю державної установи.

І хоча була заборона на перерахування грошових коштів на рахунки вказаного підприємства без пред'явлення актів, виконаних робіт, гроші були витрачені. Так з'явилася дебіторська заборгованість в ніжинській частині.

Є запитання до правильності укладення договорів оренди житлового приміщення з приватними підприємцями, зокрема у Переяслав-Хмельницькому. Там, скажімо, розрахунок проводився... будматеріалами. Гроші за спожитий газ платили авансом.

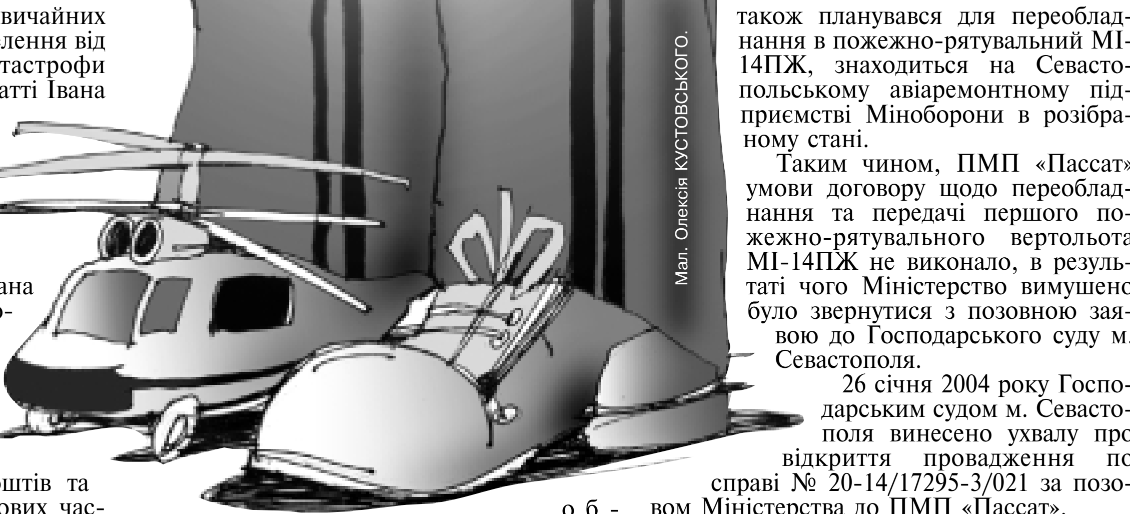
А тим часом багатьом офіцерам військ Цивільної оборони не виплачували вчасно грошові утримання і допомогу, чимало з них звільнялося без даху над головою і з мізерною пенсією.

Це факти, які відомі редакції. Щоб з'ясувати позицію МНС, матеріал до друку ми відправили до міністерства.

До вас, шановні читачі, звертаємося з пропозицією: якщо є інформація про непорядки в МНС, напишіть нам, розмову на цю тему буде продовжено.

Відповідь, яку редакція отримала з міністерства, друкуємо мовою оригіналу.

Іван ІЛЛЯШ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Міністерство з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи уважно розглянуло порушені у статті Івана Ілляша «Відповідатимуть не за Цивільним кодексом» проблеми про нецільове використання коштів та негосподарське ставлення до майна у військах Цивільної оборони МНС і повідомляє.

Питання, порушені у статті Івана Ілляша щодо нецільового використання бюджетних коштів та негосподарське ставлення до військового майна у військах ЦО, не повною мірою відповідають дійсності.

Декілька разів на рік питання використання бюджетних коштів та господарська діяльність у військових частинах перевіряється фахівцями та комісіями місцевих і регіональних контрольно-ревізійних управлінь, військових прокуратур, центрального апарату МНС, про що складаються акти та вживаються заходи щодо запобігання зловживанням у всіх сферах діяльності посадових осіб.

З метою дотримання чинного законодавства при закупівлі робіт та послуг за державні кошти в Департаменті ресурсного забезпечення та резервів МНС створено відділ маркетингу, правового забезпечення та тендерних процедур.

За фактом зловживання службовим становищем посадових осіб МНС дійсно 16.03.04 р. порушено кримінальну справу. Разом з тим, на цей час жодній посадовій особі звинувачення не пред'явлено, конкретні злочинні дії не доказано. Всі зазначені скаржником суми (603, 16, 34 тис. грн.) проходять по одній вищезазначеній справі.

Судове рішення по цій справі буде винесено найближчим часом і заздалегідь стверджувати вказані у листі факти Міністерство вважає некоректним.

Стосовно фактів наявної дебіторської заборгованості на 4231852 грн. у військовій частині ДО 170 (м. Ніжин).

Так, дійсно, на виконання доручення Кабінету Міністрів України від 28.03.2000р. № 2984/29 «Про серійне переобладнання вертольота Мі-14 у пожежно-рятувальний вертоліт МІ-14ПЖ, між Міністерством та приватним малим підприємством «Пассат» (м. Севастополь), визначеного КМ України, було укладено Договір № 20 на придбання пожежно-рятувальних вертольотів МІ-14ПЖ.

Відповідно до умов Договору ПМП «Пассат» зобов'язане було виконати за державні кошти роботи з переобладнання чотирьох серійних вертольотів Мі-14 у пожежно-рятувальні МІ-14ПЖ.

Передача ПМП «Пассат» до складу МНС першого вертольота МІ-14ПЖ № 74035 повинна була відбутися до 29 травня 2003 року, після проведення МНС попередньої оплати вартості одного вертольота та 50% вартості другого.

МНС свої зобов'язання за Договором виконало, але при перевірці технічного стану першого вертольота МІ-14ПЖ № 74035 представниками МНС було виявлено суттєві недоліки технічного стану першого вертольота. ПМП «Пассат» недоліки визнало і повідомило, що вертоліт буде готовий до передачі МНС. Однак, у подальшому, дата передачі першого вертольота до складу авіації МНС, ПМП «Пассат» неоднаразово переносилася з різних причин.

Другий вертоліт Мі-14 № 74012, який також планувався для переобладнання в пожежно-рятувальний МІ-14ПЖ, знаходиться на Севастопольському авіаремонтному підприємстві Міноборони в розібраному стані.

Таким чином, ПМП «Пассат» умови договору щодо переобладнання та передачі першого пожежно-рятувального вертольота МІ-14ПЖ не виконало, в результаті чого Міністерство вимушено було звернутися з позовною заявою до Господарського суду м. Севастополя.

26 січня 2004 року Господарським судом м. Севастополя винесено ухвалу про відкриття провадження по справі № 20-14/17295-3/021 за позовом Міністерства до ПМП «Пассат».

Також Міністерство звернулося до Генеральної прокуратури України щодо здійснення перевірки використання ПМП «Пассат» державних коштів на здійснення переобладнання вертольота Мі-14 у пожежно-рятувальний вертоліт Мі-14 ПЖ.

На сьогодні проводиться судова експертиза фактичної вартості вертольота МІ-14ПЖ № 74035, після чого буде продовжено розгляд судової справи.

Одночасно органами військової прокуратури проводиться перевірка умов виникнення дебіторської заборгованості та причетності посадових осіб Головного центру координації авіаційних робіт з пошуку і рятування Департаменту сил до цього факту.

Питання, які порушені у статті Івана Ілляша, постійно тримаються на контролі відповідних посадових осіб МНС і до завершення судових справ та результатів перевірки органами військової прокуратури звинувачувати військовослужбовців чи працівників МНС передчасно і не об'єктивно.

У той же час, якщо у Івана Ілляша є інформація із «надійних джерел», то редакція газети «Голос України» може і сама дати оцінку статті.

Командування військ ЦО готове провести зустріч з представниками газети «Голос України», обговорити порушені питання та надати об'єктивну інформацію».

За схемою виживання

БУРЯКІВНИЦТВО

У повітрі над селищем Заводським, що поблизу міста Чорткова на Тернопільщині, витав солодкуватий запах патоки. Був другий день роботи заводу. Цукор мав піти тільки вночі. Заводський люд ходив заклопотаний. Перші дні після пуску завжди виявляють «проколи», які треба оперативно усувати. Голова правління ВАТ «Чортківський цукровий завод» Степан Атаманчук, лише на хвилину з'явившись у своєму кабінеті, знову заспішив у цехи. І мене з собою запросив.

Сезон, що рік годує

Операторна — серце заводу. Окрім лінії подачі буряку, весь технологічний процес на підприємстві комп'ютеризовано. Чортківський завод перший серед цукроварень України дванадцять років тому розпочав комп'ютеризацію. Тут завжди дорожили операторами-комп'ютерниками. Їхня праця, за нашими мірками, оплачується пристойно. Але заводські заробітки не порівняти із закордонними, тому й виїжджають масово фахівці. Селище Заводське опустіло. Їдуть вже не поодинці, а сім'ями, з дітьми. Так що справжні проблеми, вважає Степан Захарович, у нас ще попереду. Цього сезону завод недобрав 80 робітників. І це за масового безробіття! Звозять людей з навколишніх сіл. Такого ще не було.

Ось і головного інженера Ярослава Левицького ми застали за навчанням операторів-дифузійників. Двоє фахівців з роботи звільнилися і важлива ділянка оголилася. А доброго оператора

Начальник зміни Євген Івасенко.

за короткий сезон цукроваріння не навчиш. Тому Ярослав Григорович завжди готовий прийти на допомогу. На заводі він з початку пуску, а це майже 30 років. Болять йому проблеми, з якими зіткнулися цукровики. Найпотужніший завод області, який у кращі часи варив 78 тисяч тонн цукру, торік виробив лише 24 тисячі. З кожним роком скорочуються площі під цукросировиною. І не дивно: затрати на її вирощування зростають, а прибутки мізерні. Селянин не може реалізувати мішок цукру навіть за 100 гривень. За 40 днів сезону цукроваріння завод має забезпечити себе на рік: розплатитися з товаровиробниками, сплатити всі податки, забезпечити людей зарплатою, виділити кошти на ремонт обладнання, придбати пальне, енергоносії і ще багато чого, що постійно зростає в ціні. Скажете, нереально. Так і є. Майже всі цукрові заводи збиткові.

На думку Ярослава Григоровича, Україна сама може забезпечити себе цукром і ввозити нині для переробки цукрову тростину означає підрівати не лише переробну галузь, а й усе буряківництво. Це тільки декларується, що цукор з тростини має вивозитися, насправді він залишається в Україні, збиваючи і так низькі ціни на солодку продукцію. Стосовно цукру цінова політика держави має бути хоча б такою, яку встановлено щодо зерна. Інакше загубимо галузь. Ярослав Григорович каже, що їм ще пощастило з власником. Група компаній «Укррос» вкладає чималі кошти у реконструкцію заводу, у вирощування цукросировини, на заводі — пристойна зарплата. Хай би держава підтримала тих, хто не лукавить з селянами, не ріже обладнання на металобрухт, а хоче чесно працювати.

Не вкладеш — не будеш мати

Щороку Чортківський цукровий завод оновлюється. І не в дрібничках, а кардинально. Коли я була на підприємстві, там саме закінчувала роботу група спеціалістів з німецької фірми «Putsch». Вони запускали потужні прес-фільтри. Вартість обладнання — 900 тисяч євро. Монтували його заводські фахівці. Нове обладнання на 0,2 відсотка збільшить вихід цукру, а це додатково 600—700 тонн, забезпечить значну економію електроенергії, води. Відходи виробництва з невисоким рівнем вологості можна використовувати для розкислення ґрунтів як добриво. Сільгосппідприємствам, які постійно співпрацюють із заводом, їх надаватимуть безоплатно. Цього сезону застосують також нові флакулянти за російською технологією, що обіцяє значну економію вапнякового каменю, вугілля. Показники економії у Чортківського заводу найкращі не тільки серед шести підприємств «Укрросу», а й загалом в Україні. На наступний рік на заводі заплановано замінити центрифуги першого продукту, що дасть змогу зменшити вихід патоки.

Степан Захарович згадує, з яким захопленням розповідали йому наші фахівці про відвідання білоруських цукроварень. Їх у сусідній державі лише чотири, але оснащено їх за останнім словом закордонної техніки, переробляють тільки буряки, вирощені своїми селянами. Цукру Білорусі вистачає, вона його навіть експортує. Там держава підтримує передусім власного товаровиробника.

Бурячок-мандрівничок

Оператори буртоукладальної машини (БУМ) №1 Петро Якубів і Богдан Дем'янчук задоволені: бурячок цього року гарний. І вагою вдався, і вміст цукру вищий, ніж торік, і відносно чистий. Принаймні конфліктів з фізичного забруднення не було. Наростає потік машин. Щозміни вивантажують півтори тисячі тонн, але пік ще попереду. Селяни вичікують, коли корені пословіднішають.

Ігор Ковальчук, водій Микулинецького автопідприємства, який возить сировину з Теребовлянського району, каже, що часу в черзі не марнує: у полі працює потужний «Холмер», на заводі оперативно розвантажують БУМи. За словами Степана Атаманчука, цього року довелося відкрити майже десяток нових бурякопунктів, в тому числі у двох районах Івано-Франківської області. Тамтешні селяни возили буряки на заводи Буковини, де їм заборгували цукор за два роки. Кажуть, голова Снятинської райдержадміністрації разом з людьми сідав на рейки, протестуючи проти вивезення цукру власниками заводів, але з селянами так і не розрахувалися. Тож прикарпатці не можуть надивуватися, що того самого дня, коли вони здають сировину, можуть отримати цукор. Бурякопункти почали працювати 11 вересня, а завод значно пізніше, але з селянами розрахувалися з першого дня: мали запаси торішнього цукру.

Голова правління ВАТ «Чортківський цукровий завод» Степан Атаманчук (праворуч) цікавиться роботою БУМів.

Відкриття додаткових бурякопунктів, на думку голови правління, — вихід тимчасовий, адже перевезення на велику відстань влітають у копійку. Тим паче тепер, коли пальне знову підскочило в ціні. Та й селянам-одноосібникам мало вигоди. За перевезення 10 тонн буряку на віддаль 25 кілометрів вони змушені платити власникові КАМАЗу два мішки цукру плюс вартість пального. Площі під цукровими буряками щороку скорочуються, заводи буквально полюють за товаровиробниками, обіцяючи на початку сезону «золоті гори». Тому й мігрують солодкі корені не тільки всередині Тернопільщини, а й між областями. Це схема виживання, а не нормального життя з довгостроковою політикою. Всі розуміють: не буде вдосталь сировини — не буде майбутнього у цукрової галузі.

Готові дати, та немає кому взяти

Цього року власники Чортківського заводу вклали у сировинну базу 8 мільйонів гривень. Кредитували господарства насінням, добривами, пальним, послугами, гербіцидами. Певну віддачу це дало. Завод планує переробити 250 тисяч тонн буряків і виробити близько 30 тисяч тонн цукру. Показники кращі, ніж торік, переважно завдяки вищій цукристості — у межах 14—15 відсотків.

Але ось яка ситуація складається. Агропромислова асоціація «Група компаній «Укррос» готова спонсорувати великі господарства, які можуть гарантувати: кошти підуть за призначенням. Але такі потужні сільгосппідприємства Чортківського району, як «Дзвін», «МТС», «Фортуна» спонсорування і не потребують, вони мають свої обігові кошти. Виділяти гроші дрібним господарствам — великий ризик. «Укррос» вже має гіркий досвід. Господарства Тернопільщини заборгували йому понад 3 мільйони гривень. Повернення цих коштів, незважаючи на задоволення судових позовів, справа безнадійна. Окремі господарства вже кілька разів трансформувалися, і кінці важко. Трапляються й такі, хто, використавши кредити одного заводу, везе сировину на інший, нехтуючи не тільки угодами, а й своєю репутацією. Власники готові вкладати кошти в буряківництво, але хто гарантуватиме їх повернення? Принаймні ні держава, ні її фіскальні органи таких зобов'язань на себе поки що не беруть.

Власники вирішили формувати власну сировинну базу. Четвертий рік діє сільгосппідприємство «Агрополіс». Починали з 700 гектарів, тепер обробляють понад 4 тисячі. Щоправда, під цукровими буряками трохи більш як тисяча. Середня врожайність — 300 центнерів з гектара за досить високої цукристості. Керівник «Агрополісу» Володимир Гищук вважає, що це зовсім непогано, зважаючи на те, що йому доводиться орендувати землі, які роками не оралися. У гектар такої землі під буряки треба вкласти щонайменше 4 тисячі гривень. І сівозміни дотримуватись. Цього року зібрали по 39 центнерів з гектара при тому, що частину посівів знищила стихія. Частину зерна здали до Держрезерву, частину — виплатили людям на паї. Володимир Тимофійович сподівається, що цього року «Агрополіс» буде з прибутками. Щоправда, здебільшого завдяки зерновим.

А Степан Атаманчук вважає, що «Агрополіс», який мав би служити сировинною базою заводу, перетворюється у той же багатогалузевий колгосп. І це об'єктивно, адже без сівозміни не обійтися. На його думку, було б доцільнішим, якби «Агрополіс» орендував у господарств 300—400 га землі і вирощував на них тільки буряки. Застосування високої технології, якою володіє «Агрополіс», дало б швидку і вагому віддачу. Степан Захарович згадує, з яким захопленням розмірковував: про закріплені за кожним заводом зони бурякосіяння, про обласну програму з буряківництва, про виважену державну цінову політику в цій галузі. Скажімо, про дотацію селянам на вирощування цукросировини. Бо втратимо галузь, як втратили тютюнництво. Колись у південних районах Тернопільщини селяни масово вирощували тютюн і мали від того значні прибутки. Тепер ферментаційні заводи заготовляють тютюн у Молдові.

На «ти» із землею не вийде

Заступник голови Тернопільської облдержадміністрації Володимир Гладун, котрий відає питаннями сільського господарства і переробної галузі, вважає, що якщо до бюджету наступного року буде закладено, як обіцяє уряд, 7 мільярдів гривень на розвиток аграрного сектору, то буряківництво також отримає імпульс. Тернопільщина також має шанси відновити колишню «цукрову» славу, оскільки зуміла зберегти всі заводи. З дев'яти цукроварень роботу розпочали вісім. Завод «Поділля» хоч і пропускає черговий сезон, але його збережено. Щоправда, місцева влада не завжди знаходила спільну мову з деякими власниками заводів, а їх на території області три. Тепер співпраця налагоджується. Мрії про закріплення за заводами бурякосіючих зон у ринкових умовах нереальні. Сільгоспвиробник повезе буряки туди, де вигідніше. Скажімо, одне з найпотужніших сільгосппідприємств області «Україна» Підволочиського району вже котрий рік переробляє буряки на Хмельниччині. Міграція буряків, безперечно, буде. Заборонні методи нічого не дадуть, та й на якій підставі їх застосовувати? Треба думати, як перевести галузь на індустріальні рейки. Те, що на Тернопільщині з 52 тисяч бурякових площ більше половини належить селянам-одноосібникам і дрібним господарствам, також явище тимчасове. Старше покоління відходить, а молодь сапка зовсім не приваблює.

Володимир Гладун вважає, що великим сільгосппідприємствам слід об'єднуватися навколо цукрових заводів, слід спільно визначатися, яким насінням сіяти, в якому напрямі змінювати технічну базу, одне слово, як ефективніше спеціалізуватися. Проблем у галузі цілком достатньо, але він вірить, що час чесних партнерських стосунків не за горами. Зайве тому підтвердження — співпраця заводів агропромислової асоціації «Група компаній «Укррос» з місцевими господарствами. «Здається, навіть власники заводів, а це переважно люди міста, зрозуміли, що на «ти» із землею не порозмовляєш, — міркує він уголос. — Більшість з них готові до чесної співпраці з селянами».

Цього сезону в області планують переробити близько 1,2 мільйона тонн цукросировини. Це приблизно у три рази менше, ніж було у кращі роки. Галузь поки що балансує між існуванням і цілковитим занепадом. У сусідніх областях ситуація ще складніша. Без зваженої політики уряду, законодавців не обійтися.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото Василя БУРМИ.

Лаборанти Ярослава Сокальська та Наталія Антонів (ліворуч).

Хто поставить більше однієї гривні?

ПРИВАТИЗАЦІЯ

Історія з наміченим на жовтень приватизаційним конкурсом з продажу ВАТ «Дніпропетровський центральний ринок», про яку ми розповіли у номері від 25 вересня ц. р. (читай «Базар прирівняли до «Криворіжсталі»), досягла своєї кульмінації. У приміщенні УНІАН перед телекамерами і журналістами члени спостережної ради Запорізького масложиркомбінату вписали в заявку до регіонального відділення ФДМУ цифру 102 з шістьма нулями. Це означає, що саме такі гроші вони готові заплатити за 94,361 відсотка акцій одного з найбільших ринків країни.

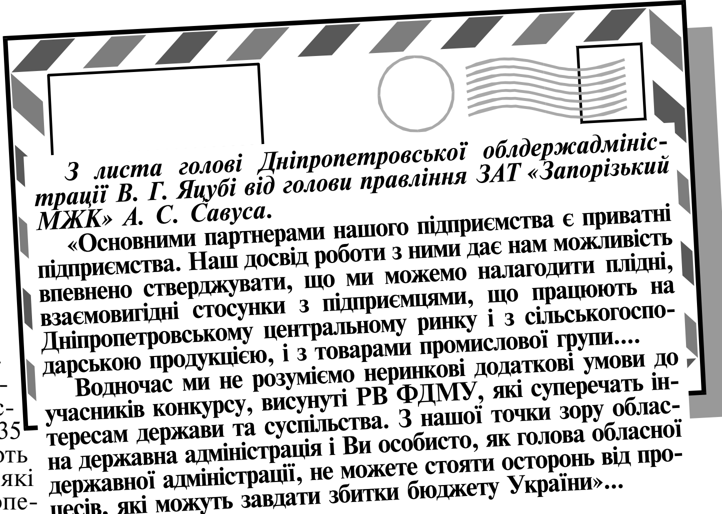
Нагадаю, держава в особі Дніпропетровського відділення ФДМУ розраховувала одержати не менш як 39,8 мільйона гривень. Але мало хто з присутніх на прес-конференції в УНІАН поставив би більше однієї гривні на те, що конкурсна комісія зголоситься на пропозицію Запорізького масложиркомбінату. Може, не по Савці свитка? Аж ніяк. Діяльність ЗАТ «Запорізький МЖК», оборот якого торік сягнув 183 мільйонів гривень, безпосередньо пов'язана з торгівлею сільськогосподарською продукцією — маргарином, олією, соняшниковим шротом тощо. Вже сьогодні продукція ЗАТ «Запорізький МЖК» продається у 25 тисячах торговельних точках, а щойно завершена реконструкція обіцяє підняти обсяги продажів у 2,5 разу. Заковика в іншому. Як ми і передбачали, додаткові умови конкурсу виписані приватизаторами так, щоб «відгодоване місце», яким є базар, не потрапило у власність випадковому інвестору.

На думку членів спостережної ради ЗАТ «Запорізький МЖК» Анатолія Волинка і В'ячеслава Яцкевича, додаткові умови приватизаційного конкурсу не здатен виконати жоден претендент на цей об'єкт, оскільки відшукати компанію «з не менш як річним досвідом роботи у сфері, яка дає змогу створювати умови для реалізації сільгосппродукції і з досвідом управління ринками з не менш як шістьма тисячами місць» фактично неможливо. Звідси претендентам роблять висновок, що об'єкт готують до продажу заздалегідь визначеній структурі. І, ймовірно, за суму, яка буде набагато меншою за 102 мільйони гривень. Схоже на те.

Отже, 102 мільйони гривень — заявка, зроблена з відчаю. І це ж треба: рішення ЗАТ «Запорізький МЖК» було прийнято саме того дня, коли на засіданні колегії облдержадміністрації виконуюча обов'язки заступника голови Зінаїда Пікалова констатувала, що на Дніпропетровщині спостерігаються вкрай низькі темпи з погашення заборгованості із заробітних плат. У 22 з 35 регіонів області не витримують графіків погашення боргів, які станом на 1 вересня (за попередніми даними. — **Авт.**) становлять 83,4 мільйона гривень, про що сповістив УНІАН. Чи пощастить запоріжцям придбати ринок з огляду на урядове рішення використати частину коштів від надпланових приватизаційних надходжень на виплату боргів у заробітних платах? Я свою гривню залишу при собі.

Федір ПИЛИПЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

З листа голові Дніпропетровської облдержадміністрації В. Г. Яцубі від голови правління ЗАТ «Запорізький МЖК» А. С. Савуса.

«Основними партнерами нашого підприємства є приватні підприємства. Наш досвід роботи з ними дає нам можливість впевнено стверджувати, що ми можемо налагодити плідні, взаємовигідні стосунки з підприємцями, що працюють на Дніпропетровському центральному ринку і з сільськогосподарською продукцією, і з товарами промислової групи....

Водночас ми не розуміємо неринкові додаткові умови до учасників конкурсу, висунуті РВ ФДМУ, які суперечать інтересам держави та суспільства. З нашої точки зору обласна державна адміністрація і Ви особисто, як голова обласної державної адміністрації, не можете стояти осторонь від процесів, які можуть завдати збитки бюджету України»...

ВЕРЕСЕНЬ. МИТТЄВОСТІ

7 вересня. Розпочала роботу шоста сесія Верховної Ради України четвертого скликання.

15 вересня. Київський національний університет ім. Т. Шевченка святкував 170-ту річницю.

17 вересня. У Львові тривав XI форум видавців, який зібрав майже 550 учасників із різних країн.

Події довкола цих двох кандидатів у Президенти найчастіше обговорювали протягом вересня.

20 вересня. На Параолімпіаді в Афінах команда України з легкої атлетики здобула перше золото — луганчанин Олександр Дорошенко встановив світовий рекорд у змаганнях зі штовхання ядра.

22 вересня. Президент підписав указ про відставку Євгена Марчука. А за тиждень до того Міністр оборони брав участь у дні уряду у Верховній Раді.

28 вересня. Матч 2-го туру групового турніру Ліги чемпіонів у Києві між командами «Динамо» (Київ) і «Байєр» (Леверкрузен) закінчився з рахунком 4:2.

23 вересня. Голова ВР України Володимир Литвин взяв участь в установчому засіданні Парламентської асамблеї країн-учасниць ГУУАМ.

29 вересня. Покладання квітів до монумента жертвам у Бабиному Яру.

Основні події місяця очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Укрінформу та УНІАН

СУСПІЛЬСТВО

Допомогти і врятувати

УЛЮБЛЕНЕЦЬ ДОЛІ

*Зимового ранку 14 лютого 2004 року на вулицях лежали кучугури снігу і дув пронизливий вітер. Помічник командира Донецького зведеного воєнізованого гірничорятувального (аварійно-рятувального) загону **Ігор ЄГОРОВ (на знімку)** саме вирушав на чергування, коли по дорозі пролунав дзвінок телефону: вибух у житловому будинку по вулиці Кедріна. Повністю зруйновані три поверхи, спалахнула пожежа, десятки людей повискакували на вулицю. На місці трагедії був о 6.15 і очолив аварійно-рятувальні роботи. Додому повернувся лише через дві доби.*

— У підвальному приміщенні були потерпілі, і наше завдання — дістати їх, — згадує Ігор Єгоров. — Одного із них ми бачили, ще двох виявили під меблями. Пізніше з'ясувалося, що це молодий чоловік і батьки, які приїхали в гості. Вони були без ознак життя. Взялися розчищати будівлі, шукати причини вибуху. І тоді виявили ще одного «нульового» (так рятувальники називають загиблих — **Авт.**). Почали розбирати торгову залу магазину, який розташовувався в будинку, і знайшли два балони з-під газу.

Раніше з такими аваріями справи мати донецьким рятувальникам не доводилося. І той факт, що напередодні Дня незалежності України Ігор Єгоров удостоєний ордена «За мужність» III ступеня, свідчить про його професіоналізм. Уже минуло чимало часу з дня трагедії, потерпілі родини встигли отримати нове житло. А в зруйнованому будинку рятувальники працюють і досі: розчищають територію до нульового циклу, після чого будівельники зміцнять конструкцію.

Хімкостюм, каска, дихальний апарат — повне спорядження рятувальника важить 18 кілограмів. «У наших костюмах можна до шести годин купатися у сірчаній кислоті, — жартує помічник командира. — Але такого поки що не траплялося». Схожих аварій не буває, навіть дорожньо-транспортні пригоди, на які останнім часом часто виїздять, мають свої особливості. Одна деталь: для розрізування авто використовується німецький гідроінструмент «Лукас». Так от, виробник передбачає норматив у 17 хвилин, а донецькі рятувальники справляються за 7-8. «Іноземці взагалі дивуються, як ми з мінімальним спорядженням і обладнанням можемо робити максимальне», — зауважує Ігор Єгоров.

Діяльність вітчизняних рятувальників має і, так би мовити, національні чи соціальні особливості. Наприклад, після того, як пожежу в будинку по вулиці Кедріна було погашено, рятувальники в альпіністському спорядженні і з допомогою пожежної «вишки» спускали домашній скарб. У кожної родини свої уявлення про найбільші цінності. Хтось просив килими винести, хтось — люстру («зовсім недавно купили, дістаньте, рідненькі!»). Просили про документи, гроші, фотоальбоми, дитячі іграшки. В одній зі зруйнованих квартир навіть вдалося виявити придавлений плитою перекриття, але працюючий телевізор. Все це — також частина роботи рятувальників. Так само, як і ризик, і нещасні випадки, від яких ніхто не застрахований.

— На прохання прокуратури ми діставали сейф із магазину по вулиці Кедріна, — каже Ігор Єгоров. — Сейф було видно, але він був вкритий кригою і затиснутий цеглою. Наші хлопці підстрахувалися, і раптом відбитий фрагмент цегли падає згори на стелажі, змінює траєкторію — і б'є по спині нашого Романа Колупаєва. Він знепритомнів, медики його підняли, укололи — і до лікарні. Як виявилося, перелом хребта. Це був випадок, який, на жаль, неможливо передбачити.

У загоні Ігор Єгоров працює з 2001 року, раніше був гірничорятувальником. За плечима у мого співрозмовника — робота в Артемівську під час вибухів на військових складах, пошук пасажирів затонулої під Маріуполем яхти, ліквідація наслідків розлиття аміаку і ртуті і навіть боротьба із сараною на півдні області. Запам'яталося, як цього року у селі Безіменному Новоазовського району майже добу діставали чоловіка, який копав колодязь і опинився під завалом.

— Почали копати на восьми метрах, а знайшли його аж на тринадцяти, — каже помічник командира. — Начебто і людина досвідчена, все життя рив колодязі. Але якби він хоч обв'язався мотузкою, залишився б живий.

А найкурйозніший випадок стався під час спільного чергування з міською рятувальною службою «Навігатор»: у сміттєпровід упав бомж, пролетівши з дев'ятого поверху. Він застряг між першим та другим. Пізніше з'ясувалося, що невдаха побачив порожню пляшку і потягнувся за нею. Потерпілого буквально вирізали, але дістали живого, хоча і з переломом ноги. Чоловік швиденько оклигав: «Дякую, хлопці, але мені треба на роботу». І покульгав, не дочекавшися приїзду «швидкої».

Перед тим, як вирушати на аварію, Ігор Єгоров кладе до кишені фотографію молодшого сина, п'ятирічного Сашка. Дружина Ірина і сини Анатолій та Олександр — його підтримка, така само міцна, як і професійне спорядження.

Ліна КУЩ.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Не підмастиш — не поїдеш

СЛУЖБА «03»

Дніпропетровське міське клінічне об'єднання Швидкої медичної допомоги відзначило 100-ліття свого існування. В ті часи «швидка» обслуговувала виняткова бідних мешканців міста, які не могли оплачувати послуги домашнього чи сімейного лікаря. Тепер малозабезпечені не завжди кваплються викликати допомогу. Бо це, як правило, коштуватиме чимало.

Ще десять років тому щодня на міську «швидку» надходило 1100—1200 викликів. Нині за номером «03» телефонують щоденно не більш як 550 разів.

Головний лікар тутешнього клінічного об'єднання екстреної медицини Станіслав Тилик, правда, стверджує, що «відбуваються зміни на краще». На один виклик медикаментів виділяється на суму 1 гривня 50 копійок.

Медики стаціонарів скаржаться, що багато хто з пацієнтів звертаються до них в останньої миті. На запитання, де ж ви були раніше, чому не викликали «швидкої» відразу як відчули себе зле, відповідають — нема грошей. І справді, де їх узяти, приміром, щоб лікуватися безпосередньо в лікарні швидкої допомоги?

— Для всіх, хто до нас потрапляє у тяжкому стані й потребує негайного втручання, на перші два-три дні запас медикаментів та ліків ми маємо, — каже Станіслав Тилик. — Але потім, звичайно, вимушені рідних та близьких своїх пацієнтів «залучати» до забезпечення медпрепаратами...

На жаль, «швидка» в місті не завжди швидко приїжджає на виклик. То з бензином були проблеми, то з наявністю машин. Клінічне об'єднання Швидкої допомоги у Дніпропетровську обмежується центральною лікарнею зі спеціалізованими відділеннями і шістьма «периферійними» підстанціями. Для міста з більш як мільйонним населенням цього замало. Цілодобово тут працює 66 бригад, а за нормами потрібно більше ста. А водії машин «швидкої» скаржаться на те, що ніхто з інших учасників вуличного руху не реагує і не дає дорогу. Тож інколи й запізнюються

карети швидкої допомоги. А це запізнення може коштувати комусь життя...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Любити, піклуватися, учитися

Цей девіз прикрасив у Сімферополі перший в Криму щойно відкритий навчально-реабілітаційний центр «Надія» нового типу для дітей-інвалідів. Він справді дав надію батькам поставити їх на ноги, а малюкам, котрі ще вчора вимушені були перебувати в чотирьох стінах і не знали радості спілкування з ровесниками, не могли відвідувати звичайні школи, — реалізувати своє право на освіту, розвиток, бути повноправними членами нашого суспільства.

Тут забезпечено індивідуальний підхід в навчанні й реабілітації, залежно від захворювання, фізичного та психічного стану. Зі 130 учнів, які сіли за парти, 30 мають інвалідність, решта — на межі її набуття. Невдовзі отримати повноцінну освіту тут зможуть більш як 350 дітей-інвалідів. Шкільні уроки, заняття в різноманітних гуртках триватимуть півгодини, а в кімнатах реабілітації та ігор — довше. У своєму новому палаці діти проводитимуть цілий день, заповнений навчанням, медичними процедурами, тренінгами, заняттями з психологами й соціологами, змістовним спілкуванням й розвагами.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ФОТОФАКТ

Бараниківська амбулаторія сімейного лікаря, що в Кремінському районі Луганської області, обслуговує майже 1550 сільських мешканців.

На знімку: медсестра амбулаторії Наталя Гайова робить електрокардіограму пацієнту.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Ця солодка рекламна пігулка

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Більшість людей себе любить. І це нормально. Спрацьовує інстинкт самозбереження. А він допускає турботу про безпеку власного життя і, звісно, про здоров'я. Хтось із великих помітив, що людину від тварини відрізняє любов до... ліків. Важко знайти громадянина, який жодного разу в житті не вживав би медпрепарати. Але ось яка таблетка від голови, а яка від шлунка, в цьому питанні не так просто розібратися. Потрібна порада. І отут свою швидку допомогу у виборі медикаменту робить реклама.

Практично кожен десятий киянин постійно «працює на аптеку». Звідки споживачі таблеток і пігулок довідуються про вжиті ними препарати, намагалася з'ясувати соціологічна служба УНІАН. За даними її опитування, 39,3% респондентів дізнаються про нові ліки від лікаря, 21,8% — від працівників аптек, 4,6% — із спеціальних довідників. А значна частина опитаних черпає «таблеткову» інформацію з рекламі. При цьому найпопулярнішою визнано телевізійну рекламу — їй довіряє 8% респондентів, друкованій — 3,1%, а радіорекламі — менше 1%.

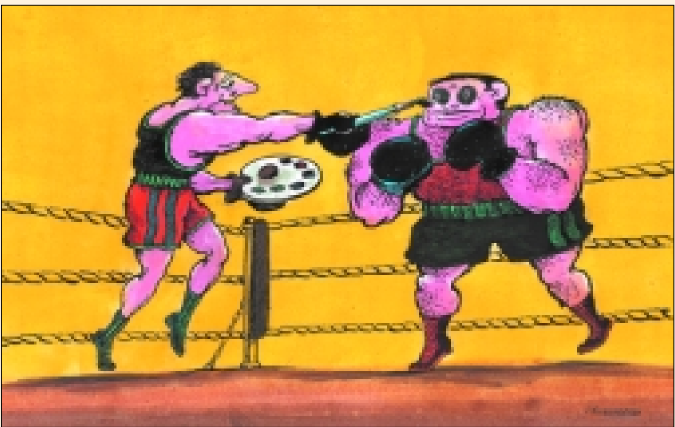
Фахівці занепокоєні такою «рекламною» довірливістю громадян. Річ у тім, що відповідно до чинного рекламного законодавства участь представників Мінохорони здоров'я в підготовці рекламної продукції лікарських препаратів не обов'язкова. От лікарі й не беруть участі в позиціюванні та експертних оцінках цього виду реклами. Про це заявила експерт з питань реклами лікарських засобів Ганна Григор'єва. Причина того, що найчастіше реклама замінює нам пораду фахівця, і в падінні довіри населення до лікарів. Завідувачка кафедри НМУ ім. О. Богомольця Катерина Амосова вбачає в цьому небезпечний симптом. Багато в чому, вважає вона, винна антиреклама медпрацівників і нашої охорони здоров'я, розгорнута в засобах масової інформації. На думку доктора Амосової, дивно, що за нашої економічної ситуації і фінансування медицини система охорони здоров'я ще працює, і працює непогано. І руйнувати те, що напрацьовано роками, не варто. Приміром, нашим ескулапам слід повернутися до практики виписування рецепта пацієнту. Адже сьогодні більшість ліків у аптеках реалізуються вільно, а лікар зазвичай пише назву рекомендованого препарату просто на папірці. От і виходить, що ніхто ні за що не відповідає.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

ДАЛІ БУДЕ

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Від ведучої

Чомусь усім завжди здається, що рекорди — це щось таке, ну вже таке!.. Одне слово, таке, що не всім смертним доступне! А тим часом усе простіше: рекорд — це всього-на-всього те, що кожен з нас мусив би, а головне — міг давно зробити, але чомусь не робив! Рік не робив, два не робив, а коли нарешті зробив, то всіх здивував, і аж сам здивувався: ти диви — рекорд! І ось у задачі запитується: а хто тобі раніше заважав? Про це сьогодні й поговоримо...

Євдокія ПОДОРОЖНЯ.

ІНІЦІАТИВА

Призначимо зустріч біля кедра

Поширенням рослин, що раніше не культивувалися в регіоні, активно зайнялося об'єднання «Луганськліс». У Новоайдарському районі, приміром, вирощують кедр, який на території області ніколи не ріс. У 64 теплицях об'єднання закладено декоративні шкілки для туї, барбарису, окремих видів сосни. Тільки в поточному році працівниками лісового господарства створено більш як чотири тисячі гектарів лісу, на яких висаджено понад 40 порід дерев.

Алла АНТИПОВА.

Цього дня

- 1596 р. Брестська унія. Об'єднання православної церкви України та Білорусії з католицькою.
- 1876 р. Народився вчений і громадський діяч Сергій Єфремов. Засновник Української демократично-радикальної партії.
- 1881 р. Народився драматург Іван Кочерга.
- 1924 р. У Харкові почала діяти перша в Україні радіостанція.
- 1926 р. Помер фольклорист Володимир Гнатюк.
- 1927 р. У Нью-Йорку відбулась прем'єра першого звукового фільму.

Де русалкам погуляти?

ЕКОЛОГІЧНА АКЦІЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ» І УКРВОДГОСПУ

Озеро Нечимне на Волині подарувало Лесі Українці знамениту «Лісову пісню». Нині озеро смертельно хворе і може незабаром назавжди зникнути.

Вода все далі відступає від берега. За даними Волинського управління водного господарства, в 1972 році площа озера становила 7,5 гектара, об'єм води — 370 тисяч кубометрів, а в грудні 1980-го глибина біля берега не перевищувала 30—50 сантиметрів. Зараз, щоб дістатися ложа озера звідти, де колись була хижка дядька Лева, треба пройти кладкою по колишньому дну більше ста метрів!

Востаннє був на Нечимному 22 вересня. Начальник облуправління водного господарства Юрій Бахмачук (я просив його прибути сюди як експерта) відзначив: старіння озера різко прискорилося. З середини травня водне дзеркало скоротилося в кілька разів. Наприкінці вересня його площа орієнтовно не перевищувала 0,2—0,3 гектара, решта — заповнена рідким мулом (сапропелем).

Старший наглядач розташованого тут музею «Лісової пісні» Іван Ющик, який виріс у сусідньому з урочищем Нечимне селі Скулин (звідки родом і Лесин герой дядько Лев), пригадує, як літ сорок тому ще купався в озері. Щоправда, воно і тоді було мулке: зв'язані докупи три жердини не діставали твердого дна. Звідси й назва Нечимне — нічим не зміряне. Та й нині без спеціальних пристроїв не виміряєш товщини шару сапропелю навіть біля містка, яким закінчується кладка, не кажучи вже про середину озера. Думаю, що будь «Лісова пісня» не казкою, то ні потерчатам, ні русалкам не було б зараз де погуляти у воді.

— Нечимне треба негайно рятувати, — вважає Юрій Бахмачук. — Від нього залишилася лише сота частина того, що було кілька десятиріч тому. Озеро може загинути в найближчі кілька літ. А в засушливу пору — ще швидше. Єдиним способом його відновлення вважаю очищення дна малопотужним земснарядом із відкачуванням рідкого мулу пульпопроводом за кількасот метрів від водойми. Видобутий сапропель, навіть якщо не буде вивезений на поля, збагатить лісовий грунт. Але цьому має передувати серйозна дослідницька і проектувальна робота. Все має бути детально прораховано. Йдеться ж про святиню — колиску «Лісової пісні».

Такої думки й Микола Авдіюк, начальник Ковельського управління осушувальних систем. Підтримує ідею відновлення Нечимного і голова Держкомводгоспу Василь Сташук. Переконаний, що до цієї ідеї приєднається й керівництво облради і облдержадміністрації, Ковельської райради і райдержадміністрації. До речі, керівник останньої —Віталій Карпюк був ініціатором відновлення на березі Нечимного музею «Лісової пісні» і облаштування довколишньої території. Цього літа сюди проклали чотири з 4,5 кілометра дороги з твердим покриттям і тепер до Нечимного легко доїхати туристам.

Редакція «Голосу України», розпочинаючи разом з Держводгоспом України акцію порятунку озера Нечимного, запрошує долучитися до доброї справи всіх небайдужих людей, зробити посильний внесок у збереження цієї перлини нашої землі. Допомога потрібна буде не лише фінансова, а й наукова, технічна, екологічна. Запрошуємо наших читачів до обговорення цієї теми і конкретних дій.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Поки що їх троє на Нечимному (*зліва направо*): Микола Авдіюк, Юрій Бахмачук та Іван Ющик. Приєднуйтесь!

Просто сад

Фото автора.

Ви тільки уявіть собі: у вашому місті росте розкішний трояндовий сад. На площі близько чотирьохсот квадратних метрів. Але не на тих велелюдних вулицях, де періодично з'являються охоронці порядку, а там, де їх немає. І цей сад зовсім нічим не обгороджено: жодними парканами, бордюрами або зеленими насадженнями. І в нього можна просто так заходити, в самісіньку гущавину, насолоджуватися чудовим ароматом і спостерігати за птахами, які прилетіли відпочити на квітах. Або фотографуватися на фоні цієї досконалості природи. І ніхто вас не зупинить словами: «Куди лізеш? Туди не можна!» І отут, серед такої краси, навіть на думку нікому не спадає смітити або вночі ламати квіти! Щоб, скажімо, потім продати. Або зривати їх знічев'я. Або вигулювати в кущах троянд свого улюбленого собаку. Або кидати порожні пляшки, пластикові склянки і папірці від морозива, що, до речі, продається неподалік у кафе. Уявили? Може в нас бути таке, як у дрезденському «Розен гартен»? Сьогодні — сумнівно. Але хочеться вірити, що, прочитавши про це, хоч хтось замислиться...

Любов СТАНАЧИЧ.

РЕКОРДИ

Усе задом наперед

На чернівецькому стадіоні «Буковина» відбулися нестандартні змагання з бігу задом наперед, проїзду на одному колесі велосипеда, кросу офіціантів з тацями, бігу чоловіків з дружинами на руках та надування дволітрових грілок до розриву. Усі переможці увійшли до «Книги рекордів України», оскільки це перші офіційні змагання у цих номінаціях у державі. Мало того, Степан Тунь із села Жадова Сторожинецького району, який надмухав 6 грілок, котрі одразу луснули, має усі шанси потрапити до «Книги рекордів Гіннесса». Як заявила головний редактор книги (її українського аналогу видання) Оксана Сніцарук, поки що рекордом був результат у чотири грілки!

Найбільший ажіотаж викликав забіг чоловіків з дружинами на руках на 50 метрів, де переміг відомий бігун Віталій Дмитрук зі своєю дружиною Світланою Коропецькою **(на знімку)** — 10 хвилин 52 секунди. Офіціанти бігли 100 метрів з тацями з 200-грамовою склянкою води. Переміг офіціант ресторану «Чернівці» Андрій Самокрайний — не розхлюпавши воду, подолав відстань за 30,2 секунди. Стометрівку задом наперед серед жінок найшвидше подолала Ганна Дядюра зі школи-інтернату №2 — 27,2 секунди. А серед чоловіків — студент університету Ярослав Галан — 21,73 секунди. Обидва тренуються у Михайла Арсенюка, кращого тренера «задом наперед». А велосипедист Сашко Джапаров на передньому колесі протягнув 10 м 28 см, на задньому — 645 м 60 см. Тим часом організатори приймають заявки на встановлення нових рекордів за телефоном (03722) 2-01-12 та за електронною адресою (superl@list.ru).

Сергій СУЛИМА.

Фото автора.

Слово й ковбаса не посварилися...

У Львові завершив гастролі Донецький український муздрамтеатр

Згадаймо епізод часів перебудови. Під час візиту Горбачова на Донбас один шахтар сказав: «Михаїл Сєргєїч, мнє усьо равно, на какой мове разговарівать, ліш би колбаса била!» Побачивши це по телевізору, галичани вмить відреагували: дізналися адресу того шахтаря й почали посилати йому... пакунки з ковбасою. Хід був дуже театральний! Але чи сприяв цей ковбасний атракціон національному взаєморозумінню? Невідомо. Невідомо й те, чому Донецьк не обмінювався зі Львовом гастролями понад 30 років!

І ось це сталося. Донеччани приїхали до Львова, коли в українському політичному «театрі» саме запанували дешеві трюки, погана гра й закулісна «режисура». В цьому балагані нас переконували, що «східняки не зрозуміють західняків і навпаки, наші ніколи не оберуть донецького, а донецькі — нашого!» Відтак донеччани у Львові мусили доводити, що вісь «схід—захід» насправді є міцним мостом порозуміння.

Це сталося у день відкриття гастролей завдяки «Енеїді» у постановці Віктора Шулакова. Це блискучий феєрверк української самобутності у всіх її мистецьких і ментальних виявах. Ця вистава, творча «візитівка» театру, неабияк розкутурхала Львів. Наш глядач, щиро кажучи, не звик до такого шаленого темпо-ритму дійства, що не залишає тобі ані секунди на розслабленість. На львівську сцену ніби увірвалася свіжа театральна стилістика.

Певна річ, сама Заньківчанська сцена, на котрій виступав Донецький театр, спонукала до порівнянь. У сценічній мові донеччани дещо програють. Але театр працює у російськомовному оточенні. Утім, мовний бар'єр — не завада успіху. Директор —художній керівник Марко Бровун добився того, що завантаженість глядачевої зали у Донецьку — найбільша серед театрів України. Деякі мовні огріхи донеччани цілком компенсують органічним і паритетним, якщо можна так сказати, поєднанням слова, музики, танцю, співу. А пластика — нерідко на рівні акробатики. Що ж, усі шляхи до серця глядача добрі. Окрім нудних.

Вистави, що їх показали донеччани, спонукають запідозрити, що тут немає так званого конфлікту поколінь. Бо до якого покоління зарахувати, приміром, чудового артиста Геннадія Горшкова, який у Донецьку працює вже 44 роки? Його ми бачили у виставі «Соло для годинника з боєм» і ще в одній — «Дев'ять ночей ... Дев'ять життів...» Цю п'єсу Андрій Бакіров поставив на малій сцені, де найменша фальш просто неможлива. В цій самій виставі (а ще в «Енеїді») ми бачили витончену і вишукану Оксану Гребенюк, прекрасну і неповторну. Схоже, в цьому театрі ніхто не комплексує з приводу великих чи малих ролей. Бо кожний має шанс заробити «браво», і заробляє! А «Енеїда», «За двома зайцями», «Милий друг» за Мопассаном — зорієнтовані на те, щоб «витягнути» з кожного актора все і... навіть більше.

...Трохи історії. Духовними батьками донеччан і заньківчан були видатні українські режисери Василь Василько і Борис Тягно, учні Курбаса. То які можуть бути сварки між «словом» і «ковбасою»? «Не там, де ллється, добре п'ється!», — як мовиться в «Енеїді». І цим усе сказано. Про театр і про життя...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

ЗНАЙ НАШИХ

Правда про Кривду

На початку 60-х років минулого століття роман донецького письменника Григорія Кривди висунули на здобуття Шевченківської премії. Ніхто не сумнівався, що він стане лауреатом. Та офіційне рішення приголомшило: лауреатом назвали Микиту Хрущова!

Цей курйоз і досі згадують на Донеччині. Хоча самого Кривду пам'ятають не лише через те. Торік, до 80-річчя Григорія Феодосійовича, в області започаткували літературну премію його імені. Претендувати на неї можуть і професійні місцеві автори, і початківці. На здобуття премії приймають прозові, поетичні, а також твори для дітей, видані українською. Днями журі вдруге оголосило переможців премії імені Г. Кривди. Цьогорічними лауреатами стали письменники Станіслав Жуковський (перша премія, збірка поезій «Межа») і Павло Кущ (друга премія, збірка сатири і гумору «Комарські острови»). Третю премію не присуджували, а заохочувальні нагороди отримали Геннадій Грибанов і Петро Джувага.

Вл. інф.

Юртик знову перейшов кордон

БРАВО!

Забуті спомини Юрка Тютюнника видано окремою книгою. Це зробив редактор журналу «Універсум» Олег Романчук. Він каже, що деякі (вузівські!) бібліотеки вагаються брати книгу, бо не знають, хто автор. А колись це ім'я гриміло. Генерал-хорунжого Тютюнника, командира Залізної дивізії УНР, боялися червоні, денікінці й німці. Боялися і свої, бо був прямий і міг про своїх сказати: «Наші провідники любили Росію. Це була протиприродна любов старої жінки, що колись молодою з примусу віддалася й цілий вік гиркала на свого чоловіка, не помічаючи, що покохала його...» Він був з біса хоробрий. Якось у Харкові 1926 року публічно обговорювали книгу Смолича «Фальшива Мельпомена» — гостру сатиру на армію УНР. І ось на трибуну раптом вийшов чоловік і сказав: «Якби мої солдати були такі нікчеми, як тут описано, я б наказав їх розстріляти!» — «А ви хто?» — «Я — Тютюнник!» Як з'ясувалося, він (не вперше) перейшов кордон і з'явився тут! Цей епізод так і проситься в ковбойське кіно! І знімали колись кіно, причому Тютюнник там грав сам себе. А ще він сценарії (навіть для Довженка) писав — під псевдонімом Юртик. А потім чекісти його розстріляли, але довго ще старі бійці співали пісню: «Ось прийде з Сибіру Тютюнник і поведе нас на Київ». Оця книжка свідчить: він повернувся, подолавши кордон напівзабуття. Та й пора, бо оті «вожді», про дивну бабську любов яких він колись писав, — ті повернулися в Україну давно й сидять спокійно тут на чужих п'єдесталах.

Христофор ГРУША.

Голос України

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011185. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

